İMAN HAKİKATLERİNİN ÖNEMİ

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Ağustos 2001
2. Baskı: Temmuz 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK
Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı:Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

w w w . h a r u n y a h y a . o r g - w w w . h a r u n y a h y a . c o m
w w w . h a r u n y a h y a . n e t

İÇİNDEKİLER

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları

okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Uzun bir tatilden döndüğünde evinin, çok düzenli ve mükemmel bir şekilde yeni eşyalarla döşendiğini, ihtiyaçlarına yönelik her türlü ayrıntının düşünüldüğünü ve sağlandığını gören bir insan bu manzara karşısında çok şaşıracak ve etkilenecektir. Sonra da kendisine bu sürprizi hazırlayan kişinin kim olduğunu merak edecektir. Elbette ki böyle olağanüstü bir sürpriz karşısında kayıtsız kalması düşünülemez. Örneğin, "nasıl olmuşsa olmuş, bu beni ilgilendirmez" diyemez. Herşeyin kendiliğinden ya da tesadüfen oluştuğunu, eşyaların kendiliğinden eve geldiğini ve düzenli bir şekilde yerleştiklerini düşünemez. Çünkü bunların hepsi belli bir akıl, bilinç ve güç gerektirmektedir. Dolayısıyla, herşeyi düşünmüş ve bilinçli olarak düzenlemiş birinin var olduğu son derece açıktır.

Yukarıda verdiğimiz örnekteki durum aynı şekilde tüm evren, dünyamız ve canlı cansız tüm varlıklar için de geçerlidir. Evrende, insan vücudundan gökyüzüne, hayvanlardan denizlerin derinliklerine kadar tüm varlıklarda ve olaylarda, son derece kompleks sistemler ve sayısız hassas dengeler vardır. Düşünen ve aklını kullanabilen herkes bu kompleks sistemlerin ve hassas dengelerin, üstün bir güç ve akıl sahibi olan Allah'ın yarattığını görecektir.

Bu bilince sahip olan insan, etrafında gördüğü herşeyde, kendisine Allah'ı tanıtacak sayısız delille karşılaşır. Örneğin, çamurlu topraktan çıkan rengarenk, hoş kokulu çiçekler, lezzetli sebze ve meyveler, bu güzelliklerin algılanmasını sağlayan duyu organları, içinde birçok kompleks sistemin mükemmel ve uyumlu bir biçimde çalıştığı insan vücudu, Dünyamızı aydınlatan, ısıtan ve bunun için bize en uygun mesafede ve büyüklükte yaratılmış olan Güneş, kupkuru toprağı canlandıran yağmur ve evrenin tümünü kapsayan bunlar gibi daha sayısız deliller...

Bunların tümü birer **"iman hakikati"**dir. Yani, kişiyi imana götüren ve imanının artmasına vesile olan gerçekler, yaratılış mucizeleridir. Bu deliller üzerinde derin tefekkür eden her vicdanlı insan Allah'ın varlığını ve büyüklüğünü açıkça görerek iman edecektir. İman edenler ise iman hakikatleri sayesinde Allah'ı daha yakından tanıyacak, O'na duydukları iman, sevgi ve korku daha da artacaktır.

Ancak insanların çoğu çocukluklarından itibaren aldıkları yoğun maddeci telkinler nedeniyle etraflarındaki bu iman hakikatlerini fark edemezler ya da bunları fark etmekte zorlanırlar. Herşeyin tesadüflere, rastlantılara, doğal şartlara, şansa bağlı olduğu şeklindeki bu maddeci telkinler, insanların tüm evreni kaplayan apaçık yaratılış mucizelerini görmelerini engeller. Adeta gözlerinin önüne görünmez bir perde çeker. Çoğu insan iman hakikatlerine "Allah ne güzel yaratmış" diye bakmaz da, "ne güzelmiş" diye bakar, yani gaflet gözüyle değerlendirir. Bu kitabın amacı da insanların gözlerinin önündeki gaflet perdesinin kalkmasına yardımcı olmaktır. Bunun için tüm evreni kaplayan iman hakikatlerinin yoğun biçimde araştırılıp insanlara aktarılmasının önemi

ele alınacaktır. Kitapta aynı zamanda bazı İslam alimlerinin, iman hakikatlerinin önemi hakkındaki görüşlerine ve bazı örnek iman hakikatlerine yer verilecektir. Ayrıca ahir zamanda insanları ateizme ve dinsizliğe sürükleyen ve en büyük aldanış olan evrim teorisinin batıl öğretisi karşısında, iman hakikatlerinin nasıl en etkin çözüm olduğu da ele alınacaktır.

AKILLI TASARIM yani YARATILIŞ

Kitapta zaman zaman karşınıza Allah'ın yaratmasındaki mükemmelliği vurgulamak için kullandığımız "tasarım" kelimesi çıkacak. Bu kelimenin hangi maksatla kullanıldığının doğru anlaşılması çok önemli. Allah'ın tüm evrende kusursuz bir tasarım yaratmış olması, Rabbimiz'in önce plan yaptığı daha sonra yarattığı anlamına gelmez. Bilinmelidir ki, yerlerin ve göklerin Rabbi olan Allah'ın yaratmak için herhangi bir 'tasarım' yapmaya ihtiyacı yoktur. Allah'ın tasarlaması ve yaratması aynı anda olur. Allah bu tür eksikliklerden münezzehtir. Allah'ın, bir şeyin ya da bir işin olmasını dilediğinde, onun olması için yalnızca "Ol" demesi yeterlidir. Ayetlerde şöyle buyurulmaktadır:

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. (Yasin Suresi, 82)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

1. BÖLÜM
KURAN’DA İMAN HAKİKATLERİ

İslam büyüklerinin "iman hakikatleri" ya da "hakaik-i imaniye" şeklinde ifade ettikleri konu, insanları imana yönelten, Allah'ın varlığına ve birliğine delil oluşturan, O'nun üstün kudret, ilim ve sanatını gözler önüne seren her türlü yaratılış gerçeğini, bilgiyi ve delili kapsar. "İman hakikati" kavramı, "imana götüren, imana vesile olan ve aynı zamanda imanın artmasını, gelişmesini ve pekişmesini sağlayan gerçekler" şeklinde de özetlenebilir.

İnsanlar Allah'ın Zatı'nı göremezler. Ancak O'nun varlığını, kudret ve bazı sıfatlarını, yaratmış olduğu varlıklara bakarak anlarlar. Her resmin kendi ressamını tanıtması gibi, canlı ve cansız varlıklar da kendilerini yaratmış olan Allah'ı bize tanıtırlar. İnsanın bunlar üzerinde düşünmesi ve yaratılış delillerine tanık olması gerekir. Nitekim Allah Kuran'da, deve, sivrisinek, arı, örümcek gibi çeşitli hayvanları, bitkileri, ağaçları, dağları, yerleri, gökleri birer iman hakikati, yani yaratılış mucizesi olarak örnek vermiştir. Bu gibi iman hakikatlerine dikkat çekilen ayetlerden bazıları şöyledir:

Bakmıyorlar mı o deveye; nasıl yaratıldı? Göğe, nasıl yükseltildi? Dağlara; nasıl oturtulup-kuruldu? Yere; nasıl yayılıp-döşendi? (Gaşiye Suresi, 17-20)

Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (Bakara Suresi, 26)

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (Nahl Suresi, 68-69)

Güneş'i bir aydınlık, Ay'ı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. Gerçekten, gece ile gündüzün art arda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (Yunus Suresi, 5-6)

Ayetlerde vurgulanan bu iman hakikatleri, konuları vicdanıyla düşünen her insan için, onu, Allah'ın varlığını kavramaya ve O'na yakınlaşmaya götüren çok önemli vesilelerdir.

Tabii ki iman hakikatleri sadece bu ayetlerdeki örneklerle sınırlı değildir. Çevremizde gördüğümüz -veya göremediğimiz- birçok varlık, vicdanıyla ve aklıyla bakan her insan için bir iman hakikati olma özelliği taşır. Örneğin bahçede yürüyen karınca, masada duran çiçek, sokaktaki veya evimizdeki kedi, köpek ya da kuş, vücudumuz, göklerdeki ve yerdeki düzen, yağmurun yağması, çevremizi sarıp bizi uzaydan gelen zararlı ışınlardan ve maddelerden koruyan atmosfer ile bunlar gibi daha niceleri Allah'ı tanımak isteyen her insan için birer iman hakikatidir. Dev bir yıldızın hayatı, büyük bir iman delili olabileceği gibi vücudumuzun herhangi bir organı da imana yönelten bir hakikat olabilir.

Hayatı boyunca etrafında gördüğü veya duyduğu herşeyde Allah'ın ayetlerini fark edip bunlar üzerinde düşünmek mümin için büyük bir sorumluluktur. Vicdan sahibi her insan bunun bilincindedir. Ve Allah'ın yarattığı milyonlarca canlının, kusursuzca yayıp döşediği yeryüzü ve uçsuz bucaksız göklerin arasında yaşarken, bunları düşünmez, gaflet içinde hayatını sürdürürse bu davranışının hesabını veremeyeceğini bilir.

İman Hakikatlerinin Önemine Kuran'da Dikkat Çekilir

Kuran'da, insanı Allah'ın yarattığı, varoluş gayesinin O'na ibadet ve kulluk etmek olduğu, ölümden sonra kendisini sonsuza kadar sürecek bir ahiret hayatının beklediği açıkça bildirilir. Ayrıca insan, bu gerçeklere şahitlik eden "deliller" üzerinde de derin düşünmeye çağrılır. Kuran'da Allah'ın varlığının, birliğinin ve sıfatlarının kesin delilleri olan olaylar ve varlıklar ise, "ayet" olarak tanımlanırlar. Allah'ın ayetleri Kuran'da yazılı olduğu gibi dış dünyada ve insanın kendi nefsinde de vardır. Kuran'da bu gerçek, **"Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler (deliller) vardır. Ve kendi nefislerinizde de. Yine de görmüyor musunuz?"** (Zariyat Suresi, 20-21) ifadesiyle vurgulanmaktadır. Aynı gerçek başka ayetlerde de şöyle ifade edilmektedir:

Biz ayetlerimizi hem afakta (ufuklarda), hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Herşeyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi? (Fussilet Suresi, 53)

Şüphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır. (Casiye Suresi, 3)

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindendir... (Şura Suresi, 29)

Anlaşıldığı gibi, Allah'ın varlığını ve sonsuz kudretini gözler önüne seren deliller sadece Kuran'da değil, yaşadığımız her ortamda bulunmaktadır. İster cama konan bir kuş, ister bahçede gördüğümüz bir çiçek, isterse de gökyüzündeki bir yıldız olsun, yaşadığımız sürece karşımıza çıkan herşey Rabbimiz tarafından manen "okumamız" için bize gönderilen bir mesaj özelliği taşımaktadır. Bu açıdan baktığımızda tek bir çiçek dahi bir mektuptur. Onu okuyabilene, Yaratıcımızın mesajını getirmiştir.

Öte yandan, bazı iman hakikatleri de insanlara Kuran'ın hak Kitap olduğunu ispatlayıcı niteliktedir. Çünkü; evrenin yoktan varoluşu ve genişlemesi, göklerle yerin birbirinden ayrılması, gök cisimlerinin yörüngeleri, Dünya'nın yuvarlak olması, gökyüzünün korunmuş bir tavan görevi görmesi, atmosferin katmanları, yağmurun oluşumu, aşılayıcı rüzgarlar, denizlerin birbirine karışmaması gibi, Kuran'da mucizevi biçimde 1400 yıl önce tarif edilen birçok iman hakikati, ancak son yüzyılın bilimi sayesinde birer birer anlaşılmıştır. Bu gibi konularda, Kuran'ın vahyedildiği dönemde hiçbir insan tarafından bilinmeyen bilgilerin Kuran ayetlerinde açıklanmış olması, Kuran'ın Allah sözü olduğunu insanlığa bir kez daha açıkça gösteren önemli bir gerçektir.

İman Hakikatlerinde Derinleşmek İçin; Düşünmek ve Bilgi Sahibi Olmak...

Vicdan sahibi insan çevresindeki herşeyin bir iman delili olduğunu bilir. Denizdeki avını yakalamak üzere suya doğru süzülen bir martının, toprak üzerinde yürüyen küçük bir karıncanın, her sene kilolarca meyve veren bir elma ağacının, tonlarca ağırlığına rağmen gökyüzünde duran bulutların kısacası gözünü çevirdiği her yerde gördüğü herşeyin, Allah'ın varlığının delilleri olduğunun farkındadır.

Ancak Kuran ayetlerinde, iman hakikatlerinin derinlemesine görülüp anlaşılabilmesi için iki önemli özellikten daha bahsedilmektedir: Düşünmek ve bilgi sahibi olmak...

• Allah Kuran'da insanları sürekli olarak göklerdeki, yerdeki ve ikisinin arasındaki yaratılış delillerini, yani iman hakikatlerini **düşünmeye** davet eder:

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164)

Allah, Kuran'daki birçok ayetinde yarattığı şeyler üzerinde düşünerek bunlardan öğüt ve ibret almamızı ister. Çevremizdeki canlı cansız tüm varlıklar bizim Allah'ın üstün yaratma gücünü, sanatını, ilmini derin derin tefekkür etmemiz için yaratılmışlardır. Ayette de belirtildiği gibi bunların hiçbiri boşuna yaratılmamıştır. Bunları önemsemeden geçmek ve düşünmemek, Allah'ın ayetlerinden yüz çevirmek anlamına gelir ki, müminin böyle bir tavırdan şiddetle kaçınması gerekir. Nitekim Kuran'ın çeşitli yerlerinde, Allah'ın ayetlerinden ve yaratılışın delillerinden yüz çevirenlerin, inkarcılar olduğu vurgulanır.

İnsanın derinleşmesinde, yakininin parlamasında iman hakikatleri üzerinde sürekli düşünmenin önemi pek çok ayette vurgulanmaktadır. Bir ayette örneğin, müminlerin göklerin ve yerin yaratılışı hakkında uzun uzun düşündüklerinden bahsedilmektedir:

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler (deliller) vardır. Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 190-191)

Allah iman hakikatlerinin düşünen insanlar için bir anlamı olduğunu belirtmiştir. Ancak burada düşünmekten kastedilen bazı insanların sandığı gibi "Allah ne kadar güzel yaratmış" veya "ne kadar muhteşem bir hayvan" gibi sadece sözde kalan ezberlenmiş tepkilerden ibaret değildir. Yapılması gereken uzun uzun, derin ve kapsamlı bir şekilde Allah'ın yarattıkları hakkında düşünmek, yaratılıştaki hikmet ve incelikleri tespit etmek, böylelikle Allah'ın sonsuz ilmine, kudretine ve sanatına şahit olmaktır.

Bunu yaparken kullanılabilecek yöntemlerden biri ise, çevremizdeki varlıklar, olaylar üzerinde sorgulama ve kıyas yöntemi kullanmaktır. Allah bir ayetinde, bu düşünce sisteminin bir örneğini bize şöyle öğretir:

Şimdi siz, içmekte olduğunuz suyu gördünüz mü?

Onu sizler mi buluttan indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz? Eğer dilemiş olsaydık onu tuzlu kılardık; şükretmeniz gerekmez mi? (Vakıa Suresi, 68-70)

Su, Dünya'nın dört bir yanını kaplayan, hemen her zaman kolayca ulaşabildiğimiz bir nimettir. İnsanların büyük bir çoğunluğu da hayatları boyunca her gün içtikleri su hakkında belki bir kez bile düşünmemişlerdir. Suyun varlığını ve bizim ihtiyaçlarımıza uygun şekilde olmasını, çok doğal, sıradan, üzerinde düşünmeyi gerektirmeyen bir olgu olarak görmüştür. Oysa yukarıdaki ayetlerde bildirildiği gibi eğer Allah dileseydi, suyun

fiziksel ve kimyasal özellikleri daha farklı olurdu veya Dünya'nın atmosfer yapısı veya ısısı daha farklı olurdu. O zaman "bulut" diye bir şey olmazdı ve bulut olmadığı durumda da yeryüzünde tatlı su kaynakları var olamazdı. Bize sadece denizlerin tuzlu suyu kalırdı ki, böyle bir dünyada insanlık ya hiç yaşam sürdüremez veya çok zor koşullar altında, daimi bir su krizi içinde yaşardı. Tatlı su olmadığı için tarım da yapılamaz, tüm dünya çölleşir ve dolayısıyla kıtlık başgösterirdi. Oysa Allah bize tatlı su kaynakları vermiş, hem de bunları dünyanın hemen her bölgesine ulaştırmıştır. Bu gerçek karşısında elbette Allah'a şükretmemiz gerekir.

Ancak görüldüğü gibi, bu şükrü samimi olarak hissedip yapabilmek için, öncelikle suyun başlı başına bir nimet olduğunun farkına varmak gerekmektedir ki, bu da "düşünmeye" bağlıdır. Kuşkusuz su için verdiğimiz bu örnek, çevremizdeki tüm doğal varlıklar, canlılar ve olaylar için de geçerlidir. Hepsi bize Allah'tan bir nimettir, ama bunu görebilmek için öncelikle düşünmek, "eğer daha farklı olsa ne olurdu" diye bakıp kıyas yapmak, Allah'ın herşey üzerinde ne kadar hassas ölçüler yarattığını kavramak gerekmektedir. Bir başka ayette, tabiat olayları üzerinde düşünmenin, bunlar üzerinde "akıl kullanmanın" önemi bir kez daha şöyle açıklanır:

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde, Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 5)

Ayette geçen "aklını kullanan" kimseler müminlerdir. Çünkü akıl, ancak iman ile kazanılan bir üstünlüktür; inkar edenler ise akıl gibi bir meziyetten yoksun oldukları için Allah'ın ayetlerini fark etmezler, etraflarındaki sayısız delili görmeden geçerler. Nitekim, göklerdeki ve yerdeki sayısız ayeti görmezden gelmek ve bunların farkında değilmiş gibi davranmak Kuran'da bir müşrik özelliği olarak tarif edilmektedir:

Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler. Onların çoğu Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar. (Yusuf Suresi, 105-106)

• İman hakikatlerini derinlemesine kavramak için gereken ikinci özellik ise, bilgiye sahip olmaktır. Ancak burada önemli bir nokta vardır. Bir konuyu iman hakikati olarak görmek için mutlaka o konunun en çarpıcı yönlerini bilip, tüm detayları hakkında geniş bilgiye sahip olmak gerekmez. Akıl sahibi her insan etrafına baktığında bir olağanüstülük olduğunu ve herşeyin bir yaratıcısının olduğunu hemen anlar. Bir böcek, örneğin bir yusufçuk görünce onu bir yaratanın olduğunu bilir. Bunun bir iman hakikati olduğunu anlamak için canlının sadece varlığı yeterlidir. Bu canlı hakkında öğrenilecek detaylı bilgiler üzerinde düşünmek ise imanı ve şevki artıracak birer vesiledir.

Az önce verdiğimiz su örneğini hatırlayalım. Suyun hayatımız için önemini biliriz. Ancak suyla ilgili temel fiziksel, kimyasal ve coğrafi bilgilere sahip olduğumuzda suyun hayatımız için önemini daha iyi anlarız. Suyun özelliklerini daha detaylı olarak incelediğimizde ise, suyun donmasından, genleşmesine, akışkanlık değerinden kimyasal özelliklerine kadar insan yaşamı için olabilecek en uygun ölçüyle yaratıldığını daha açık şekilde görürüz. (Bu konuda ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Evrenin Yaratılışı*, 1999) Bu da tefekkürde derinleşmemize ve şükrümüzün artmasına vesile olur.

Kuşkusuz son derece kısıtlı bilgiye sahip küçük bir çocuk da, senelerce eğitim görmüş çok bilgili bir profesör de, vicdan ve samimiyetle yaklaştığında Allah'ın ayetlerini rahatlıkla görüp tanır. Ancak insanın çevresinde görmediği varlıkları tefekkür edebilmesi için elbette ki kapsamlı bir bilgiye ihtiyacı vardır. Veya çevresinde gördüğü bir şey de olsa, onu daha derinlemesine tefekkür edebilmesi için yine onun detaylarını öğrenmesi gerekir. Aksi takdirde yaptığı tefekkür belirli bir sınırda kalacak, hatta kimi zaman yüzeysel olacaktır. Örneğin uzaydaki sistemler hakkında hiçbir bilgisi olmadan göğe bakıp tefekkür eden bir insan ile astronomi bilgisi kuvvetli olan bir insanın tefekkürü muhakkak ki birbirinden farklı olacaktır. Ya da insan vücudu, fizyolojisi ve anatomisi hakkında geniş bilgi sahibi olan bir kimsenin, insanın yaratılışındaki incelikleri, mucizeleri ve harikalıkları fark etmesi, bu konuda bilgisi olmayan bir kimseye göre çok daha derin ve yoğun olacaktır. Nitekim Allah, bilgi sahiplerinin akletme ve kavrama bakımından bilmeyenlerden üstün olduğuna ayetlerinde dikkat çekmektedir:

İşte bu örnekler; Biz bunları insanlara vermekteyiz. Ancak alimlerden başkası bunlara akıl erdirmez. (Ankebut Suresi, 43)

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 22)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (Zümer Suresi, 9)

Ancak şunu tekrar hatırlatmak gerekir ki, salt "bilgi", onu yorumlayacak akıl, vicdan ve basiret olmadıktan sonra insanı doğruya götürmez. Ancak samimi ve vicdanlı bir insanın sahip olduğu detaylı bilgiler, onun Allah'ı daha iyi tanıması ve O'na yakınlaşması için önemlidir. İşte bu nedenle bugün bilim ve teknolojideki ilerlemelerin de Allah'ın yaratmasındaki ilmi, hikmeti, sanatı ve inceliği daha yakından görüp tanımada büyük faydası olmaktadır.

Günümüzde tıp, biyoloji, astronomi gibi bilim dalları sayesinde Allah'ın yaratışındaki mucizeler ve güzellikler daha net ve ayrıntılı biçimde ortaya çıkmıştır. Bu bilgileri öğrenip, Allah'ın yarattığı hikmetler ve güzellikler olarak değerlendiren insanların, Allah'ın sonsuz kudretine olan hayranlıkları katlanarak artmaktadır.

2. BÖLÜM
İMAN HAKİKATLERİ NEDEN ÖNEMLİDİR?

İman Hakikatleri İmanın Kazanılmasına Vesile Olur

İman hakikatleri, insanların iman etmelerine vesile olan en önemli sebeplerden birisidir. İman etmeyen kişi derin bir gaflet içindedir. Etrafındaki yaratılış delillerini göremez. İçinde yaşadığı toplumun dinden uzak yapısı nedeniyle zihni günlük hayatın ayrıntıları ile boğulmuş, algıları ve şuuru etrafındaki sayısız yaratılış gerçeğini fark edemeyecek derecede zayıflamıştır. Oysa böyle bir insana, samimi ve vicdanlı olması kaydıyla, iman hakikatleri anlatıldığı takdirde, Allah'ın varlığına ve birliğine, canlı cansız herşeyi Allah'ın yaratmış olduğuna iman etmesi, Allah'ın sonsuz ilmini ve kudretini görmesi umulur. İman hakikatleri, vicdanlı, fakat inkarcı telkinler nedeniyle gerçeklerden habersiz kalmış kimselerin Allah'ın izniyle imana kavuşmaları için çok önemli birer vesiledir.

Dünya bir imtihan yeri olduğu için, herkesi iman etmeye zorlayacak, kişinin vicdanıyla imanı seçmesine fırsat bırakmayacak derecede bir mucize beklemek hata olur. Örneğin, yere attığımız tohum birkaç saniye içinde dev bir ağaca dönüşse muhakkak büyük bir ilgi uyandıracak ve bu olaya şahit olan kimseler tarafından büyük bir mucize olarak nitelendirilecektir. Ancak milyarlarca ağaç, bu değişimi yavaş yavaş geçirdikleri için bu durum ilk bakışta insanlar üzerinde mucizevi bir etki oluşturmaz.

Başka bir örnek üzerinde düşünelim. Ortalama 60-70 yıl içinde yaşlanan insan vücudunun, bir anda gözlerinizin önünde yaşlandığını varsayın. Yeni doğan bir bebek birkaç dakika içinde hızla büyüyerek gelişse, olgunlaşsa ve yaşlansa elbette ki bu şaşırtıcı bir olay olur ve buna şahit olan insanları düşünmeye sevk ederdi.. Ama burada şuna dikkat edelim; aynı olay şu anda da yaşanmaktadır; tek fark aradaki zamandır. Aynı mucizevi olayın fark edilemeyecek derecede yavaş gerçekleşiyor olması; dikkati, şuuru ve tefekkürü zayıf olan insanlar için sıradan bir olay gibi görünür. Oysa bu olay da gerçekte bütünüyle bir mucizedir. Bu mucizeyi fark etmek için ise samimi ve vicdanlı bir bakışla olayın ayrıntılarını incelemek, bu ayrıntılardaki yaratılış hikmetlerini, incelikleri görmek gerekir.

Gaflet içindeki insanların göremedikleri bir gerçek vardır; kendi vücutları dahil çevrelerindeki ve evrendeki herşeyin birer yaratılış mucizesi olduğu... Kuran'da insanlar bu konuda şöyle uyarılmıştır:

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da

onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (Zümer Suresi, 21)

İşte iman hakikatlerinin detaylı olarak anlatılmasının önemi de bu noktada ortaya çıkar. Gaflet içindeki insanların, her gün etraflarında olup biten fakat farkına varmadıkları pek çok yaratılış delilini, mükemmellikleri tüm ayrıntılarıyla onların gözleri önüne sermek, bu kişilerin gafletlerinin dağılmasında son derece etkili olur. Yıllardır herkesin görmeye alıştığı ve pek çok kimsenin üzerinde düşünmeye zahmet etmediği birçok iman hakikatine insanların dikkati çekilirse bu, imani şuurun yerleşmesine, vicdanların uyanmasına ve küfrün batıl telkinlerinin yok olmasına sebep olur.

İman hakikatleri karşısında vicdanının sesini dinleyen kişinin ilk aklına gelen, bunların tesadüfen veya kendiliğinden meydana gelemeyeceği olacaktır. Tüm bunları yaratan üstün güç sahibi Allah'ın varlığını anlayacak ve O'na iman edecektir.

İman Hakikatleri İmanı Derinleştirir

İman hakikatlerini sadece Allah inancı olmayan kimselerin değil, iman eden insanların öğrenmesi ve üzerinde tefekkür etmesi de son derece önemlidir. Allah Kuran'da müminlere, kainatta yarattığı deliller üzerinde derin derin düşünmelerini emrederek iman hakikatlerinin önemini vurgular.

İman etmiş bir mümin, namaz kılmasının, oruç tutmasının ve diğer ibadetlerini yerine getirmesinin yanı sıra derin bir tefekküre de sahip olmalıdır. Kuran'da dikkat çekilen "göklerdeki ve yerdeki" yaratılış delilleri üzerinde derin tefekkür etmek, müminin imanının artmasına, kesin bir bilgiyle iman etmesine vesile olur. Bir Kuran ayetinde Allah'ın yeryüzündeki delillerinin kesin bilgiyle iman etmeye yönelttiği şöyle bildirilmektedir:

Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler vardır. Ve kendi nefislerinizde de. Yine de görmüyor musunuz? (Zariyat Suresi, 20-21)

Ayette açıkça belirtilmiştir ki, insanın kendi nefsindeki ve yeryüzündeki iman hakikatleri kesin bir bilgiyle inanmaya vesile olacaktır. Kesin bilgiye dayalı bir iman da insanın Allah korkusunun artmasını, dolayısıyla Allah'ın emir ve yasaklarını daha bilinçli ve titiz bir şekilde yerine getirmesini sağlayacaktır. Yaratılış delilleri üzerinde derin tefekkür sahibi olan bir kimse, ibadetlerini huşu içerisinde yerine getirirken, artık yaptıklarını Allah'ın gördüğünü ve iyiliklerinin karşılığında Allah'ın onu mükafatlandıracağına kesin kanaat getirmiştir. Aynı şekilde yaptığı en küçük hatayı da Allah'ın biliyor olması onu tevbe etmeye ve hatalarından süratle vazgeçmeye yöneltecektir.

Allah Kuran'da iman edenlere şöyle seslenmektedir:

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakının ve (sizi) O'na (yaklaştıracak) vesile arayın; O'nun yolunda cehd edin (çaba harcayın), umulur ki kurtuluşa erersiniz. (Maide Suresi, 35)

Ayette bildirildiği gibi insanların, kendilerini Allah'a yaklaştıracak vesile aramaları, kurtuluşa ermeyi ummaları için bir yoldur. İşte iman hakikatleri de müminlere, Allah'ın varlığı ve sıfatları hakkında daha derin bir kavrayış ve anlayış, Allah'a daha fazla bir yakınlaşma sağlayan vesilelerdir. Örneğin Allah'ın yarattığı canlıları incelemek, onlardaki mükemmel yapı ve sistemleri gözlemlemek ve bunlar üzerinde düşünmek, Allah'ın sonsuz ilmine ve gücüne daha yakından şahit olmayı sağlayacaktır.

Örneğin; insan bedenindeki muhteşem yapıları öğrenen kişi Allah'ın varlığının ve sanatının açık delillerini görecek, kendi vücudu dahil herşeyin Allah'ın eseri olduğunu ve her an Allah'ın kontrolü altında bulunduğunu anlayacaktır. Aynı zamanda aczini fark ederek Allah'a daha da yakınlaşacaktır. Allah'a duyduğu bu yakınlık nedeniyle O'nun rızası ve rahmetini kazanmaya daha fazla yönelecektir. Örneğin; belki daha önce boş geçirdiği zamanlarını artık Allah'ın rızasını daha çok kazanmaya ayıracak, ibadetlerini daha şevkli bir şekilde yerine getirecektir.

Sonuç olarak iman hakikatleri yüzeysel ve taklidi bir imandan, tahkiki (kesin bilgiyle, sarsılmaz) ve kuvvetli bir imana geçişte çok önemli bir rol oynar.

İman Hakikatleri Küfrün Telkinlerini Yok Eder

İçinde bulunduğumuz çağ, ateistlerin ve din düşmanlarının, insanlara Allah'ın varlığını ve birliğini inkar ettirmek için çok büyük çaba yürüttükleri bir dönemdir. Buna karşın Allah, inkarcıların çarpık ve sapkın felsefelerini yerle bir edecek imkanları ve delilleri de iman edenlere sunmuştur. Bu delillerin başında iman hakikatleri gelmektedir.

Allah'ı inkar edenlerin öne sürdükleri en büyük safsata, canlı cansız herşeyin tesadüfler sonucunda oluştuğu iddiasıdır. İnkarcıların yaymaya çalıştıkları bu batıl telkinin kırılması ve örtbas etmeye çalıştıkları yaratılış mucizelerinin gün ışığına çıkması için, çevremizdeki iman hakikatlerini modern bilimin ışığında incelemek ve bunları da insanlara anlatmak gereklidir. Canlılardaki muhteşem yapıları, evrendeki olağanüstü sistemleri ve milyarlarca hassas dengeyi bu sayede tüm açıklığıyla gören vicdanlı insanlar, bunların tesadüfen oluşamayacağını ve herşeyi üstün güç sahibi olan Allah'ın yaratmış olduğunu anlayacaklardır. Böylece inkarcıların yaymaya çalıştığı "tesadüf" iddiası, ayetteki "**...Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur.**" (İsra Suresi, 81) ifadesinin de haber verdiği gibi yok olacaktır.

Öte yandan, iman hakikatlerinin bilgisinden yoksun bir insanın ise, dinsizlik telkinlerine karşı son derece savunmasız hale geleceğine dikkat etmek gerekir. Bunun yaşanmış pek çok örneği vardır. Yakın tarihe bakıldığında, muhafazakar bir aile yapısından gelen, çocukluğunda dini bir terbiye almış pek çok insanın, lise veya üniversite yıllarında, çevresinde gördüğü, arkadaş olduğu bazı kimselerin telkinleriyle hızla inancını kaybedebildiği görülür. Bunun sebebi, ateistlerin kendi batıl inanışlarına "akıl ve bilim" süsü vermeleridir. Kendilerini doğa ve evren hakkında herşeyi bilen, yaşamın kurallarını kavramış, gerçeklerini çözmüş kimseler olarak lanse ederler. Bu yolla, muhafazakar bir kökenden gelen, ancak iman hakikatlerinden habersiz olan ve bu yüzden "tahkiki" yani kesin bilgiye dayalı bir imana sahip olmayan insanları etkileyip aldatabilirler.

Oysa iman hakikatlerini bilen bir insan, ateistlerin yalanlarını, sahtekarlıklarını kolaylıkla teşhis eder ve çürütür. Hem kendine hem de çevresindeki diğer insanlara fayda sağlar. İman hakikatlerinden habersiz olmak, bir insanı ateistlerin yalanlarına karşı savunmasız hale getirirken, iman hakikatlerini bilmek, kavramak ve anlatmak dindar insanı her türlü inkarcı felsefeye karşı fikren üstün kılar.

İman Hakikatleri Allah'ı Gereği Gibi Takdir Edebilmeyi Sağlar

İman hakikatleri üzerinde derin düşünmek ve Allah'ın bunlarda yansıyan sıfatlarını görmek Allah'ı çok daha iyi ve yakından tanımayı sağlayacaktır. Allah'ı daha iyi tanımaya, her an her yerde O'nun tecellilerini görmeye başlayan insan da kazandığı bu meziyet sayesinde Allah'ın kudretini hakkıyla takdir eder duruma gelecektir.

Örneğin; iman hakikatleri üzerinde edinilen derin bir bilgi ve tefekkür sonucunda kişi şu gerçeği çok daha iyi kavrar: Dünya üzerinde yaşayan milyarlarca insan ve yaşadıkları her an Allah'ın bilgisi ve kontrolündedir. Bir vücuttaki trilyonlarca hücre, dünyadaki milyarlarca insanın bedenleri ve evrendeki bütün canlılar, Allah'ın dilemesiyle var olabilmekte ve varlıklarını sürdürebilmektedir. Her hareketleri Allah'ın dilemesiyle gerçekleşmektedir ve Allah'ın kontrolü altındadır. Böyle bir sistemin sürebilmesi için sonsuz bir güç, sonsuz bir bilgi, sonsuz bir akıl ve zeka gerektiği açıktır. İşte yalnızca bu gerçek üzerinde tefekkür etmek dahi Allah'ın sonsuz sıfatlarına daha yakından şahit olmayı ve Allah'ın sonsuz gücünü gereği gibi takdir edebilmeyi sağlar.

Kuran'da Allah küçücük bir sineği dahi bir iman hakikati olarak örnek verdikten sonra, bu gerçeklerden gafil olanların, Allah'ın kudretini hakkıyla takdir edemediklerinden bahseder:

Ey insanlar, (size) bir örnek verildi; şimdi onu dinleyin. Sizin, Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız -hepsi bunun için biraraya gelseler dahi- gerçekten bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak

olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de. Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Şüphesiz Allah, güç sahibidir, azizdir. (Hac Suresi, 73-74)

Diğer Kuran ayetlerinde de iman hakikatleri üzerinde düşünmeyen kimselerin durumundan bahsedilirken bu kişilerin Allah'tan korkmadıkları belirtilmektedir:

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hâlâ çevriliyorsunuz? (Yunus Suresi, 31-32)

Ayetlerden anlaşıldığı gibi, iman hakikatlerini araştırmak ve öğrenmek, bunlar üzerinde hakkıyla düşünmek, Allah'ın canlı cansız tüm varlıklar üzerinde her an süregiden mutlak kontrol ve hakimiyetini kesin bir bilgiyle anlamaya vesile olmalıdır. Ve bu anlayış da, Allah'a karşı tam bir teslimiyeti beraberinde getirecektir. Vücudundaki karmaşık sistemleri ve bunlardaki hassas dengeleri bilen ve üzerinde düşünen bir mümin, kusursuz biçimde çalışan bu sistemleri oluşturan aklın, vücudun kendisine ait olmadığını anlar. Bilir ki vücut dediği şey, bilinci, duyu organları, düşünme yeteneği olmayan atomların meydana getirdiği bir hücreler topluluğudur. Bu tefekkürün sonucunda kişi vücudundaki her bir hücreye, hatta her bir atoma kadar herşeyin Allah'ın emriyle ve isteğiyle hareket ettiğine kesin kanaat getirir. Hiçbir olayın hiçbir aşamasında şansa ya da tesadüfe yer olmadığını anlar.

Ancak İlim Sahipleri Allah'tan Gereği Gibi Korkar

İman hakikatleri üzerinde araştırma yapıp bilgi edinmek, bunlar üzerinde düşünmek zamanla yoğun bir bilgi birikimi sağlar. Bu bilgi birikimine sahip olan insanlar, daha önce de bahsettiğimiz gibi, Kuran'ın tarifiyle "ilimde derinleşen" veya "ilim sahibi" olan kişilerdir. İlim sahipleri derin tefekkür ettikleri iman hakikatleriyle Allah'ın her yeri sarıp-kuşattığına, O'dan başka ilah olmadığına kesin olarak şahitlik ederler:

Allah, gerçekten Kendisi'nden başka İlah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka İlah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka İlah yoktur. (Al-i İmran Suresi, 18)

İlim sahibi olan insanlar Allah'ın kendi üzerlerindeki ve etraflarındaki tecellilerini her an gözlemlerler. Örneğin; küçük bir karıncanın, karınca kolonisinde kendisine

verilen görevi şaşılacak bir itaat ve maharetle yerine getirdiğini, yuvasına yiyecek taşımak için mükemmel ve planlı bir çalışma sistemine sahip olduğunu bilen ilim sahibi bir kişi rastladığı her karıncada Allah'ın üstün aklının ve kudretinin tecellisini görür.

İman hakikatleri üzerinde derin derin düşünerek Allah'ı daha yakından tanıyan ilim sahipleri, Allah'ın güç ve kudretinin büyüklüğünü daha iyi kavrarlar. İman sahibi her insan Allah'ın güç ve kudretinin farkındadır. Ancak, iman hakikatleri konusunda fazla bilgisi olmayan insanlar, örneğin uçan bir kuş gördüklerinde yalnızca, "Allah ne güzel yaratmış" demenin yeterli olacağını düşünürler. Oysa ilim sahipleri kuşların kanatlarının uçmaya uygun yaratıldığını, daha az enerji harcamak için "V" şeklinde uçtuklarını, tüylerindeki kompleks dizaynı bilirler. Kısacası bir kuşun, uçmasından üremesine, tüylerinin şeklinden rengine kadar herşeyi Allah'ın üstün bir düzen ve tasarım içinde yarattığının bilincindedirler. Veya böyle insanlar yeni dünyaya gelmiş bir bebeğe bakıp "ne güzel bir bebek, Allah uzun ömür versin" demekle yetinirler. Elbette bir insanın bir bebeğe bakınca Allah'ı hatırlaması da güzel bir tavırdır. Ancak daha güzel ve daha derin olan, bu bebeğin gelişim aşamaları üzerinde düşünüp, bunların tümünü yaratanın Allah olduğunu, Allah'ı tesbih etmeyi, Allah'a şükretmeyi hatırlamaktır. Nitekim ilim sahipleri o bebeğin dünyaya gelene kadar geçirdiği aşamalardaki mucizevi yönleri düşünürler. Tek bir sperm hücresinin kendisinden çok uzakta bulunan yumurta hücresine ulaşmasındaki olağanüstülüğü görür, iki ayrı bedendeki bu iki ayrı hücrenin birbiriyle tam bir uyum içinde birleşerek, zaman içinde gören, duyan, düşenebilen bir insana dönüşümündeki mükemmelliği hatırlarlar. Bu mükemmel yaratma sanatının örnekleri üzerinde düşündüklerinde, Allah'ın üstün gücü ve ilmi karşısında imanları artar. Allah'ın her tecellisinde Allah'ın sıfatlarını güçlü bir şekilde hisseden ilim sahiplerinin Allah'tan duydukları korku da aynı oranda artar ve güçlenir. Nitekim, i-lim sahiplerinin bu özelliği -daha önce de belirttiğimiz gibi-Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

...Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 28)

İlim sahipleri Kuran'da böyle üstün vasıflarla övülmüşlerdir. Bütün müminler de Kuran'da övülen bu ilim sahiplerinin mertebesine yükselmeye çalışmalıdırlar. Bunun için de, yaşadıkları olayları, karşılaştıkları varlıkları birer iman hakikati olarak görüp değerlendirmeleri ve bunlar üzerinde tefekkür etmeleri gerekmektedir.

İman Hakikatleri, İnsanın Düşünce Ufkunu Açar

İman hakikatlerini öğrenmek, bunların üzerinde düşünmek, hikmet ve inceliklerini kavramak, insanın düşünce ufkunu açması bakımından da çok önemlidir.

Günümüzde insanlar kalabalık şehirlerin boğucu atmosferinde, tekdüze ve kalıplaşmış bir hayat içinde yaşamakta, Allah'ın her an her yerde yarattığı iman hakikatlerini görememekte, görseler de üzerinden geçip gitmektedirler. Oysa iman eden bir insan için herşey iman hakikatidir. Yeryüzündeki canlı cansız bütün varlıkları, evrendeki düzeni Allah'ın yarattığını bilen insan herşeyi buna göre değerlendirir. Örneğin iman etmeyen insanlar da bir mümin için birer iman hakikatidir. Çünkü Allah Kuran'da böyle insanların var olacağını bildirmiştir. Ayrıca Allah'ın varlığı apaçık iken bu insanların iman etmiyor olması, müminin Allah korkusunun artmasına ve imanı için Allah'a şükretmesine vesile olur. İman hakikati olarak yalnızca ağaçları, çiçekleri ya da hayvanların şaşırtıcı özelliklerini düşünmez. Onun için Allah'ın yarattığı kolaylıklar örneğin taşıma araçları, cep telefonu ya da bilgisayarı da birer iman hakikatidir. Bunların da Allah'ın izniyle var olduğunu bilir ve işlerini kolaylaştırdığı için Allah'a şükreder.

Etrafımızda kolayca rastlayabileceğimiz gergin, öfkeli, bezgin, düşüncesiz, kaba ve saygısız davranışlar, herşeyi Allah'ın yarattığından habersiz olan cahil insanlara aittir. Oysa herşeyi iman hakikati olarak değerlendiren, bunlar üzerinde düşünen bir insan, manevi açıdan gelişir ve derinleşir.

Allah, bu manevi derinlik ve kavrayıştan uzak olan, sadece dar kalıplar ve basit mantıklar içinde düşünen insanlara Kuran'da "Bedevi"leri örnek göstermiştir. Bedeviler, Peygamberimiz dönemindeki şehirli Araplara karşılık, göçebe hayat süren kabilelerdir. Şehirli Araplar edebiyat ve estetik kültürlerine sahipken, Bedeviler cahil, sert ve kaba tabiatlı bir toplumdur. Böyle bir tabiat dinin kavranması ve yaşanması için büyük bir engeldir. Onun için Allah Kuran'da Bedeviler için şöyle buyurmuştur:

Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 97)

"Bedevi karakteri", cehaleti, düşüncesizliği, kabalığı temsil etmektedir. Bu karakteri tedavi etmek için insanların, kültürlü, derin düşünen, Allah'ın yaratmasındaki üstün sanatı ve hikmetleri kavrayabilen bir hale gelmek için çalışmaları gerekir. İman hakikatlerini araştırmak, öğrenmek, düşünmek ve yorumlamak ise Allah'ın bizden istediği bu kültürün temelidir. Bir ayette, Müslümanın bu özelliği şöyle tarif edilir:

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

Sonuç: İman Hakikatleri Allah'ın Rahmetine,

Cennetine ve Ahirette Yüksek Derecelere Kavuşmaya Vesile Olur

İman hakikatlerinin, insanların Allah'ı daha yakından tanıyarak O'na iman etmelerine vesile olduğunu buraya kadar çeşitli yönleriyle ele aldık. Aynı zamanda iman edenlerin imanlarını artırdığından, sarsılmaz bir imanı kalplere yerleştirdiğinden, Allah'ı gereği gibi takdir etmeyi sağladığından da bahsettik. İman hakikatlerinin öğrenilmesi ve tefekkür edilmesi sonucunda kazanılan tüm bu vasıflar müminin Allah korkusunun artmasını, Allah'ın emir ve yasaklarını çok daha şevkli ve bilinçli bir şekilde yerine getirmesini sağlar. Dolayısıyla, Allah'ın rahmetine kavuşmasına vesile olurlar. Allah'ın rahmeti bu dünyada hayır, bereket, güzellik, aklın artması, ilim ve hikmet verilmesi, huzur, neşe ve mutluluk verilmesi, nimet verilmesi gibi ihsanlardır. Ahirette ise ebedi Cehennem azabından kurtuluş, sonsuz Cennet nimetlerine ve Allah'ın sürekli rızasına kavuşmadır.

İmanın derecesine göre Cennette kavuşulan dereceler de farklı farklıdır. Bu nedenle iman hakikatlerinde derinleşerek, Allah'ın sonsuz sıfatlarına daha yakından şahit olan ve bunun sonucunda kesin bilgiye dayalı (tahkiki), katıksız ve üstün bir imana sahip olan müminlerin Cennetteki makamları da Allah'ın izniyle aynı oranda üstün olur. (En doğrusunu Allah bilir.)

İman hakikatlerini inceleyen, öğrenen müminler, sahip oldukları derin tefekkürleri ve içleri titreyerek Allah'tan duydukları korku nedeniyle, Allah'ın izni ve dilemesiyle, cennetlerde yüksek derecelerle ödüllendirileceklerdir:

Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler. Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri Katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (Enfal Suresi, 2-4)

3. BÖLÜM
İSLAM ALİMLERİNİN İMAN HAKİKATLERİNİN ÖNEMİ HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ

Bize iman hakikatlerinin önemini gösteren, dahası bu hakikatlerin nasıl yorumlanması gerektiği konusunda bizi aydınlatan önemli bir kaynak da, geçmişteki ya da çağımızdaki İslam büyüklerinin eserleridir. Kuran'a ve sünnete tam bir itaat içinde yaşayan ve düşünen bu veli insanlar, iman hakikatlerinin araştırılmasına ve bunlar üzerinde tefekkür edilmesine büyük önem vermişler, eserlerinde de iman hakikatlerini her zaman ön plana çıkarmışlardır. Bu bölümde bazı İslam alimlerinin eserlerinde yer alan iman hakikati örneklerine ve bu konunun önemi hakkındaki düşüncelerine yer verilmiştir.

İmam Gazali

İmam Gazali on birinci asrın son yarısı ile on ikinci asrın başlarında yaşamış Horasanlı bir İslam alimidir. Yaşadığı dönemin en keskin zekalarından biri olduğu kabul edilmektedir. Devrinin müceddidi (Peygamberimizin hadislerinde bildirilen, her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük alim) olarak kabul edilir. Geniş ilmi, üstün zekası ve güçlü muhakemesi ile ünü yalnızca İslam alemine değil bütün Batı dünyasına yayılmıştır. İmam Gazali, o dönemde özellikle Yunan felsefesinden etkilenerek Kuran dışı inanç ve düşünceler öne süren bazı düşünürleri çok etkili bir biçimde çürütmüş, bu gibi yanılgılara karşı imanı ayakta tutmuştur.

Bu ünlü alim derslerinde ve sohbetlerinde iman hakikatlerine geniş ve ayrıntılı olarak yer vermiştir. Eserlerinde de her konuda iman hakikatine rastlamak mümkündür. Eserlerinde yer alan iman hakikatlerinden bazı örnekler ve iman hakikatlerinin önemi konusundaki bazı sözleri şu şekildedir:

Hiçbir hükümdarın memleketini idaresi, göklerin ve yerin melekûtunu ve bu âlemin düzenini sağlayan Allah-u Teâlâ'nın tedbiri gibi düzenli değildir. Allah-u Teâlâ'dan daha güzel, daha kâmil hiç kimse yoktur. O halde O'nu görmekten, O'na bakmaktan daha lezzetli bir bakış olabilir mi? Bundan anlaşılmış oldu ki, Allah-u Teâlâ'yı ve Kendisine ait sırları bilmek, bütün bilgilerden daha lezzetlidir.

Kalbin Lezzeti Marifetullah'tır: Her âzânın hoşlandığı, zevk ve lezzet aldığı şeyler vardır. Gözün lezzeti güzel şeyleri görmek, kulağın lezzeti istediği şeyleri duymak, şehvetinki yemek-içmek, mukarenet, düşmanına galip gelmek gibi şeylerdir. Kalbin lezzeti ise herşeyin hakikatını bilmektir, bu da Marifetullahtır. Marifetullah yolunda ne kadar ilerlerse o nisbette lezzet alır. Kâinatın Hâlik'ı ve mutasarrıfı olan Allah-u

Teâlâ'nın zât ve sıfatına, esrar ve hikmetine, âsâr ve sanatına, izzet ve kudretine taalluk eden marifetten daha lezzetli; O'na yakın olmak, O'nu tanımak şeref ve saâdetinden daha büyük ne olabilir?[1]

Nutfeden yaratılmış olan insan Allah'ın ayetlerindendir... Önceden halinin ne idiğini sonra ne olduğunu düşün! Acaba ins ve cin biraraya gelseler nutfeden bir göz, yahut kulak, yahut akıl, yahut kudret, yahut ilim veya ruh yaratabilirler miydi? Ondan kemik, damar, sinir, deri, kıl vesaire yapmaya muktedir olurlar mıydı? Bunlar bir tarafa Allah yarattıktan sonra insanın keyfiyyet ve mahiyetini, varlığının künhünü (bir şeyin aslı, cevheri, özü) anlamak isteselerdi bundan da aciz kalırlardı...

Allah'ın lütuf ve keremine, o muazzam kudrete ve hikmete bakınız, insanı nasıl kucaklıyor. Ne derece hayreti mucibtir ki, duvarda bir resim veya güzel bir hat yahut nakış gören kimse durur, hayranlıkla onlara bakar, sanatkarın onları nasıl yaptığını düşünür, yaptığı işin ne kadar büyük bir sanat ve maharet olduğunu ifade eder de şu muazzam kainata ve Allah'ın mahlukatına baktığı halde, onları ve Allah'ın sanat ve hikmetini düşünmekte gaflet eder.[2]

Güneş, Ay, yıldızlar, bulut, yağmur, rüzgar ve tabiattaki bütün kuvvetler, hep Allah-u Teala'nın iradesinde, emrindedir. Katibin elindeki kalem gibidir.[3]

Gökte nice yıldızlar vardır ki, yerden yüzlerce defa büyüktürler. Uzak olduklarından nokta gibi görünüyorlar. Yıldızlar böyle olunca, feleğin yani göklerin büyüklüğü buradan anlaşılır. Bütün bu yıldızlar, bu büyüklükleri ile senin gözünde gayet ufak görünüyor. İşte bu sebeple bunları yaratanın azamet ve hakimiyetini anlayabilirsin.[4]

Yıldızların çokluğuna dikkat edin... Hareket ve dönmeleri, dönerken olan hızları ayrı ayrıdır. Kimi bir ayda, kimi bir senede, kimi on iki senede, kimi otuz senede dönüp çoğu da bu gruptandır. Oradaki hayret edilecek bilgilerin sonu gelmez... Allah-u Teala'nın, bu kısa dünya hayatında, bu hususta verdiği ilimleri anlatmaya kalkarsak günlerce devam eder.[5]

Yüzünü göğe çevir, gökyüzünün yıldızlarına, onların doğuş ve batışlarına, Güneş ve Ay'ına, onların sürekli olarak hiç şaşırmadan doğuş ve batışlarındaki farklı durumlara, kıyamete kadar devam edecek olan muntazam hareketlerine, bir saniye bile oynamayan seyirlerine ibretle bak! Yıldızların çokluğunu, şekil ve renklerini düşün. Güneş'in bir sene zarfındaki hareketine nazar et. Eğer onun doğuş ve batışı olmasaydı, gece ve gündüz olmayacaktı. Doğuş ve batışındaki farklılık olmasaydı mevsimler gelmeyecekti... Bunlar saymakla bitmez. Kainattaki her zerrenin nice hikmetleri vardır. Alem bir ev ise, sema onun tavanıdır.[6]

İmam-ı Azam Ebu Hanife

Ebu Hanife hazretleri, Hanefi Mezhebi'nin kurucusudur. Yaşadığı dönemde Müslümanlar arasında "İmam-ı Azam" yani "En Büyük İmam" lakabıyla tanınmıştır. Müslümanlara imamlık etmiş, İslam'ı tebliğ etmek ve Allah'ın hükümlerini insanlara

açıklamak için hayatı boyunca mücadele etmiştir. İmam-ı Azam'ın, Allah'ın varlığını ispat ve tebliğde kullandığı en önemli yöntem ise iman hakikatleri olmuştur. Bu büyük imamın iman hakikatlerine verdiği öneme bir örnek olarak kendisinin aşağıda aktardığımız, ateist (dehri-tabiatçı, materyalist) bir kimseyle olan diyaloğu ibret vericidir:

...

Bağdat'ın karşı sahilinde oturan Ebu Hanife'nin tartışma saatinde yerini almamış olması, "dehri"nin ve kalabalığın zihninde değişik soruların şekillenmesine neden olur. Herkes merak içindedir... "Neden gelmedi? Gelmeyecek mi? Korktu mu? Delil mi bulamadı? vb. sorular.! İmam Azam, belirlenen saatten bir müddet sonra gelir. Dehri, son derece moral kazanmış, küfür ve gururu daha da artmıştır...

Ebu Hanife, özür dileyerek gecikmesinin sebebini anlatmaya başlar: Karşı sahilden bu tarafa gelebilmek için bir vasıta bulamadım. Beklemeye başladım. Belki bir kayık veya sal gelir de, onunla giderim diye düşünüyordum. O esnada ağaçların birdenbire devrildiğini gördüm. Devrilen ağaçların kendiliğinden kereste, kerestelerin kendiliğinden kayık olduğuna şahit oldum. Yine kendiliğinden bir kürek ve yelkenin vücud bulduğunu gördüm. Sizlere karşı daha fazla mahcub düşmeyeceğimden sevinerek, kayığa atladım. Kayık kendiliğinden beni buraya getirdi...

Dehri (Allah'a inanmayan tartışmacı) ve dinleyenler bu sözlere bir mana veremezler. Tabiatçılığı savunan, herşeyi tabiatın var ettiğini iddia eden tartışmacı, böyle bir olayın, anlatıldığı tarzda gerçekleşmesinin mümkün olmadığını söyler.

Büyük İmam'ın beklediği de sanki budur...

Tebbessüm ederek şöyle der: **"Bir küçük kayığın bile kendiliğinden, yapıcısı ve sanatkarı olmadan meydana gelebileceğini kabul etmediğiniz halde, nasıl oluyor da, bu muazzam kainatın bir yapıcısı, bir yaratıcısı olmadan kendiliğinden vücud bulduğuna inanıyorsunuz? Kainat kainatın değil, Allah'ın eseridir**. Bütün bunca belgeler ortada iken, Allah'ın varlığı ile ilgili bir tartışma ve münazara başlatmak gereksizdir.[7]

Abdülkadir Geylani

11. yüzyılda yaşamış olan Abdülkadir Geylani de diğer İslam alimleri gibi iman hakikatlerine büyük önem vermiştir. Eserlerinde insanları Allah'ın delilleri üzerinde düşünmeye çağırmıştır. "İlahi Armağan" adlı eserinde iman hakikatlerine verdiği önemi gösteren bazı ifadeleri şöyledir:

Ey Evlad! **Kainatın her zerresinde Allah'ın güzel sanatı vardır. Bu güzel sanatların her biri Hakk'a vardıran delillerdir. Bu delillere yapışan herkes Hakk'a varabilir. Derin düşüncelere dal. Düşüncen derinlere kök saldıkça yükselirsin ve yücelirsin.**.[8]

Bediüzzaman Said Nursi

Geçtiğimiz Hicri yüzyılın müceddidi sayılan büyük alim Bediüzzaman Said Nursi de, bir Kuran tefsiri sayılan *Risale-i Nur* külliyatında iman hakikatlerinin öneminden pek çok yerde bahsetmektedir:

Bir saray, yüzler kapalı kapıları var. Bir tek kapı açılmasıyla o saraya girilebilir, öteki kapılar da açılır. Eğer bütün kapılar açık olsa, bir iki tanesi kapansa, o saraya girilemeyeceği söylenemez. **İşte, hakaik-i imaniye (iman hakikatleri) o saraydır. Her bir delil, bir anahtardır; ispat ediyor, kapıyı açıyor.** Bir tek kapının kapalı kalmasıyla o hakaik-i imaniyeden vazgeçilmez ve inkâr edilemez. Şeytan ise, bazı esbaba (sebeplere) binaen, ya gaflet veya cehalet vasıtasıyla kapalı kalmış olan bir kapıyı gösterir; ispat edici bütün delilleri nazardan iskat ediyor (siliyor). "İşte bu saraya girilmez. Belki saray değildir, içinde bir şey yoktur" der, kandırır.[9]

Bediüzzaman *Mektubat* isimli eserinde ise özellikle günümüzde iman hakikatlerine sarılmanın önemi üzerinde durmuş, geçmişte yaşamış pek çok İslam aliminin, eğer bu dönemde yaşasalar, en çok üzerinde duracakları konunun da iman hakikatlerini öğretmek yoluyla insanların imanını kurtarmak olacağını söylemiştir:

Silsile-i Nakşî'nin kahramanı ve bir güneşi olan İmâm-ı Rabbânî (R.A) *Mektubât*'ında demiş ki: "Hakaik-i îmaniyeden (iman hakikatlerinden) bir mes'elenin inkişafını (meydana çıkmasını), binler ezvak (zevkler) ve mevacid (vecd halleri) ve keramata (kerametlere) tercih ederim." Hem demiş ki: "Bütün tarîklerin (yolların) nokta-i müntehası (son noktası), hakaik-i îmaniyenin vuzuh (açılması) ve inkişafıdır (meydana çıkmasıdır)."... Öyle ise tarîk-ı Nakşî'nin üç perdesi var: Birisi ve en birincisi ve en büyüğü: Doğrudan doğruya hakaik-i îmaniyeye (iman hakikatlerine) hizmettir ki, İmâm-ı Rabbânî de (R.A.) âhir zamanında (son döneminde) ona sülûk etmiştir (o yolu takip etmiştir)...

Mâdem hakikat böyledir; ben tahmin ediyorum ki: Eğer Şeyh Abdülkadir-i Geylânî (R.A.) ve Şâh-ı Nakşibend (R.A.) ve İmâm-ı Rabbânî (R.A.) gibi zâtlar bu zamanda olsaydılar, bütün himmetlerini, hakaik-i îmaniyenin (iman hakikatlerinin) ve akaid-i İslâmiye'nin (İslam esaslarının) takviyesine sarf edeceklerdi. Çünki saadet-i ebediyenin medarı onlardır. Onlarda kusur edilse, şekavet-i ebediyeye (ebedi sıkıntıya, belaya) sebebiyet verir...[10]

Diğer yazılarında da Üstad Bediüzzaman, iman hakikatlerinin öneminden şöyle bahsetmektedir:

Bu zamanda iman hakikatlerinin birinci maksat, birinci vazife, asıl amaç olması gerekir. Bunun dışındaki şeyler ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalır. Risale-i Nur'la onlara hizmet etmek en birinci görev, merak konusu ve asıl amaç olmalıdır... Risale-i Nur çerçevesi dışında bulunan alimler belki de veliler bu siyasi ve toplumsal hayatın bağları sebebiyle iman hakikatlerinin önemini ikinci, üçüncü derecede bırakıp, o akımların etkisine maruz kalarak, kendi ile aynı fikri paylaşan münafıkları bile sever hale geldi... Hem Risale-i Nur'un gerçek talebeleri **ölümsüz elmaslar seviyesinde olan iman hakikatlerini anlatma vazifesi içinde iken**

zalimlerin satranç oyunlarına benzer konularla ilgilenecek onların kutsal vazifelerini sekteye uğratmamak ve anlayışlarını karıştırmamak gerekir diye düşünüyorum. (Orjinalinden Türkçeleştirilerek alınmıştır.)[11]

Ayrıca Bediüzzaman'ın hayatıyla ilgili bir yazıda onun iman hakikatlerine verdiği önem şöyle ifade edilmektedir:

Bediüzzaman'a göre temel mesele; **insanın kendisini, diğer varlıkları, kainatı ve hemcinslerini iman ekseninde algılamasıdır.** En önemli görev bunu sağlamaktır... Teşhisini bu şekilde koyan Bediüzzaman, tedavi metodunu da geliştirdi: "Tahkiki iman" geliştirdiği metodun özü ve özetiydi. Sıra "tahkiki iman" ekseninde gelişip çağın teknolojisiyle zenginleşecek insanlar yetiştirmeye gelmişti. Bunun da yolu eğitimden geçerdi.[12]

Bediüzzaman *Tabiat Risalesi* isimli eserinde de iman hakikatleri konusuna çok yoğun bir biçimde yer vermiştir. *Barla Lahikası*'nda ise, Risale-i Nur'un en önemli özelliklerinden birinin iman hakikatlerini tefekkür ettirerek, "maddiyyun ve tabiyyun" (maddeci ve tabiatçı) fikir akımlarını susturmak olduğunu açıklamıştır:

Risale-i Nur, Kur'an-ı Hakîm'in bir mu'cize-i maneviyesi ve bu zamanın dinsizliğine karşı manevî atom bombası olarak solculuk cereyanlarının maneviyat-ı kalbiyeyi tahribine mukabil, maneviyat-ı kalbiyeyi tamir edip ferden ferda (fert fert) iman-ı tahkikîden gelen muazzam bir kuvvet ve kudrete istinadı, okuyucuların kalblerine kazandırıyor. Ve bu vazifeyi de yine mukaddes Kur'anımızın ilham ve irşadıyla ve dersiyle îfa ediyor. Tefekkür-ü imanî dersiyle **tabiiyyun ve maddiyyunun boğulduğu** aynı mes'elelerde tevhid nurunu gösteriyor; **iman hakikatlerini madde âleminden temsiller ve deliller göstererek izah ediyor.** Liselerde, üniversitelerde okutulan ilim ve fenlerin aynı mes'elelerinde **iman hakikatlerinin isbatını güneş zuhurunda gösteriyor.** Bu gibi çok cihetlerle Risale-i Nur, bu zamanda ehl-i iman ve İslâm için ön plânda ele alınması îcab eden, ehl-i iman elinde manevî elmas bir kılınçtır. Asrın idrakine, zamanın tefehhümüne (farkına varmak), anlayışına hitab eden, ihtiyaca en muvafık tarzı gösteren, ders veren ve doğrudan doğruya feyz ve ilham tarîkıyla (yoluyla) âyetlerin yıldızlarından gelen ders-i Kur'anî'dir, küllî Marifetullah bürhanlarıdır (delilleridir).[13]

Üstad, diğer bazı eserlerinde de, kainatın ve canlıların yaratılışındaki iman delillerine dikkat çekmiş, var olan herşeyin Allah'ın üstün kudretini sergileyen birer delil olduğunu söylemiştir. Bediüzzaman'ın iman hakikatleriyle ilgili diğer bazı ifadeleri şöyledir:

Ey zevk ve lezzete mübtela insan! Ben yetmiş yaşımda binler tecrübelerle ve hüccetlerle (delillerle) ve hâdiselerle aynelyakîn bildim ki: Hakikî zevk ve elemsiz lezzet ve kedersiz sevinç ve hayattaki saadet yalnız imandadır ve iman hakikatleri dairesinde bulunur. Yoksa dünyevî bir lezzette çok elemler var.[14]

Her bir kelimesi bir kitabı ve her bir harfi bir satırı içerisinde tutan bir kitabın, katipsiz vücudu (ortaya çıkması) mümkün değildir. Kainat kitabı da Nakkaş-ı Ezelinin vücub-u vücuduna (var olmasına) bağlıdır.[15]

Kainatta hiçbir zişuur (şuur sahibi), kainatın bütün eczası kadar şahidleri bulunan Halık-ı Zülcelali inkar edemez... Etse, bütün kainat onu tekzip edeceği için susar, lakayd kalır.[16]

Adi bir muntazam makine, intizam ve mizanlı heyetiyle şeksiz, bir mahir ve dikkatli ustayı gösterdiği gibi; kainatı dolduran hadsiz zihayat (canlı) makineler de, her birisi binbir mücizat-ı ilmiyeyi (ilmi mucizeleri) gösteriyorlar. Elbette yıldız böceğinin ışığına nisbeten güneşin ziyası (ışığı) derecesinde ilmin cilveleri ile o zihayatlar, usta ve sermedi (ebedi) sanatkarlarının vücub-u vücuduna (var olmasına) ve mabudiyetine pek parlak şehadet ederler.[17]

Madem muntazam bir fiil failsiz olmaz. Manidar bir kitap katipsiz olmaz. Sanatlı bir nakış nakkaşsız olmaz... Elbette şu kainatı dolduran ef'al-i hakimanenin (hükmeden işlerin) bir faili ve yeryüzünün mevsim bemevsim tazelenen hayret-feza nukuşlarının (hayret veren nakışlar), manidar mektubatının bir katibi, bir nakkaşı vardır.[18]

Rabbimizi bize tarif eden üç büyük, külli muarrif (tercüman) var. Birisi: şu kitab-ı kainattır. Birisi: şu kitab-ı kebirin ayet-i kübrası olan Hatemü'l-Enbiya Aleyhissalatü vesselamdır. Birisi de Kuran-ı Azimüşşan'dır.[19]

Başını kaldır, gözünü aç! Şu kainat kitab-ı kebirine bir bak; göreceksin ki; o kainat hey'et-i mecmuası üstünde, büyüklüğü nisbetinde bir vuzuh (netlik)ile hatem-i vahdeti (Tekliğin mührünü) gösteriyor.[20]

Bütün meyveler ve içindeki tohumcuklar; hikmet-i Rabbaniyetin birer mucizesi, sanat-ı İlahiyenin birer harikası, rahmet-i İlahiyenin birer hediyesi, vahdet-i İlahiyenin birer bürhan-ı maddisi (maddeye ait delili), ahirette eltaf-ı İlahiyenin (İlahi lütufların) birer müjdecisi, kudretinin ihatasına (tam kavranmasına) ve ilminin şümulüne (kaplamasına) birer şahid-i sadık (doğru, dürüst) oldukları gibi; şunlar, alem-i kesretin aktarında ve şu ağaç gibi tekessür etmiş (çoğalmış) bir nevi alemin etrafında, vahdet ayineleridirler. Enzarı kesretten vahdete (bakışları çokluktan tekliğe) çeviriyorlar.[21]

Eğer aklın evhamda boğulmamış ise anlarsın ki; bir kelime-i kudreti, mesela balarısını, ekser eşyaya bir nevi küçük fihriste yapmak; ve bir sahifede, mesela insanda, şu kitab-ı kainatın ekser (daha çok) meselelerini yazmak; hem bir noktada, mesela küçücük incir çekirdeğinde, koca incir ağacının programını derc etmek (içine almak) ve bir harfte mesela kalb-i beşerde, şu alem-i kebirin safahatında (safhalarında) tecelli ve ihata eden (içine alan, kuşatan) bütün esmasının asarını (eserlerini, izlerini) göstermek ve bir mercimek tanesi kadar mevki tutan kuvve-i hafıza-i insaniyede bir kütüphane kadar yazı yazdırmak ve bütün hadisat-ı kevniyenin (varlıkla ilgili olayların) mufassal fihristesini (izahlı, geniş malumatlı fihristini) derc etmek (içine almak), elbette ve elbette Halık-ı Küll-i Şey'e has ve bu kainatın Rabb-i Zülcelali'ne mahsus bir hatemdir (mühürdür).[22]

Mehmed Zahid Kotku

Mehmed Zahid Kotku, 1897-1980 yılları arasında yaşamıştır. Yaşadığı süre zarfında hikmetli sözleri, dersleri ve Kurani hizmetiyle insanlara mürşid olmuştur. Kuran'ı kendine rehber edinerek, insanlara açıklamaya çalışmıştır. İnsanlara Allah'ın varlığının kesin delilleri olan iman hakikatlerini anlatmıştır. Eserlerindeki iman hakikati örnekleri ve iman hakikatlerinin önemi hakkındaki sözlerinden bazıları şöyledir:

Düşünen bir kavim için Hak Teala'nın varlığı ve birliği hakkında, yerlerin ve göklerin tefekküründe sayısız ibretler ve alametler vardır. Binaenaleyh, t**ekrar tekrar yerlere ve göklere bakmak ve onlardan ibret ve hisse almanın, Cenab-ı Hakk'a dönmeye vesile olacağında hiç şüphe yoktur**.[23]

Hakk'ın mahlukatlarını yerde, gökte, denizde, havada olanlarının cins ve miktarını bilebilir miyiz? Bunun miktarını ancak yaratanımız yüce Allah'tan başka kimse bilemez. **Hele o mikrop diye bizleri çok korkutan ve gözle görülemeyecek kadar ufacık ve lakin insanların hatta hayvanların ve hatta meyvalarımızın canına okuyan ve bir türlü de hakkından gelemediğimiz yaratıklar, Allah-u Teala'nın varlık ve birliğini ispata yetmez mi? O ufacık mahluk, nasıl oluyor da koskocaman adamı bir anda yerlere serip, nihayet ölüme kadar sürüklüyor. Elbette düşünen insan için bunda çok ibret vardır.**[24]

Görüldüğü gibi İslam alimleri her devirde iman hakikatlerini, tebliğlerinde en ön planda kullanmışlardır. Eserlerindeki ifadelerinden de anlaşıldığı gibi İslam alimleri iman hakikatleri üzerinde ciddi ve derin tefekkür sahibidirler. Bu tefekkürlerini diğer insanlara da anlatarak, onları, Allah'ın varlığının delillerini kavramaya, Allah'ın sıfatları üzerinde düşünmeye çağırmışlardır.

Onların bu tefekkür yöntemi bize örnek olmalı ve modern çağın bize sunduğu tüm bilimsel ve teknolojik imkanları kullanarak iman hakikatlerini daha iyi öğrenmeli, araştırmalı ve yorumlamalıyız.

4. BÖLÜM
ÇAĞIN ALDATMACASINA KARŞI EN ETKİLİ ÇÖZÜM: İMAN HAKİKATLERİ

İçinde yaşadığımız dönem geçmiş dönemlere kıyasla, Allah'a isyanın, dine başkaldırının en üst düzeye ulaştığı, geniş kitlelere yayıldığı, hatta Allah'ın varlığının ve yaratılış gerçeğinin açıkça inkar edildiği bir dönemdir.

19. yüzyıla dek, gerek Batı'da gerekse Doğu'da, dinsizlik ve ateizm, yalnızca belli marjinal kimseler ya da gruplar tarafından savunulmaktaydı. 19. yüzyıldan itibaren ise, bu düşünceleri geniş halk kitlelerine empoze etmeye yönelik sistemli ve planlı bir propaganda başladı. Halen devam eden bu propagandayı yürütenler, materyalist ideolojiyi ve dünya görüşünü savunan çevrelerdir. Söz konusu çevreler tarafından yönetilen ve yönlendirilen ateizm propagandası, gelişen bilim ve teknolojinin medya ve diğer iletişim araçlarını da yaygın kullanıma sokmasıyla toplumun en ücra köşelerine kadar girebilmiştir.

Günümüzün bu en büyük aldatmacasına karşı en etkili çözüm, insanlara iman hakikatlerinin anlatılmasıdır. Bunu görmek için önce materyalist düşüncenin ve evrim teorisinin iddialarına kısaca göz atalım.

Asrın Fitnesi: "Materyalist Düşünce-Evrim Teorisi"

Günümüzde, Allah'ın varlığına ve yaratılış gerçeğine karşı savaş açmış en büyük ve en geniş çaplı fikir akımı, materyalist felsefedir. Bu felsefenin kendisine dayanak aldığı sözde bilimsel temel ise "evrim teorisi"dir. Hiçbir bilimsel ve mantıksal delile dayanmadığı, tamamen akıl ve bilim dışı olduğu halde, çeşitli propaganda, sahtekarlık ve aldatmaca yöntemleriyle bu safsata, dünya çapında belirli materyalist odaklar tarafından kitlelere empoze edilmeye çalışılmaktadır. Bugün dünyada insanların Allah'a olan inançlarını yok eden, onları ateist yapan tek önemli fikir akımı evrim teorisi, diğer adıyla Darwinizm'dir.

Ünlü ateist evrimci Prof. Richard Dawkins, "*Darwin'den önce ateist olmak bilimsel olarak mümkün değildi, Darwin bize bu şansı verdi*" diyerek konuyu özetlemektedir.

Bugün evrim teorisinin, gerek basın gerekse televizyon yoluyla hemen hemen girmediği hiçbir ev, bu teoriyi duymayan hiç kimse yok gibidir. Bu durum, bütün Batı dünyası için geçerli olduğu gibi ülkemiz ve hatta diğer tüm Müslüman ülkeler için de geçerlidir. Öyle ki ders kitaplarına bile sokulmuş olan bu teori, sayısız yalan ve göz boyamayla daha çocuk yaşlardan itibaren insanlara telkin edilmekte, tesadüfler sonucunda meydana geldikleri, maymundan türedikleri gibi safsatalarla insanlar

yanıltılmaktadır. İlkokullardan üniversitelere kadar bu evrimci yalanlarla toplumun beyni yıkanmaktadır.

Peygamberimizin, **"Hiçbir tarafın ondan mahfuz kalmayacağı bir fitne zuhur edecek, bu fitne kaldığı yerden hemen başka bir tarafa yayılacak..."**[25] hadisi bu duruma işaret ediyor olabilir. Gerçekten de evrim teorisinin safsataları, günümüz iletişim teknolojisinin sunduğu imkanlarla (basın, yayın, internet, uydu iletişimi, vs...) bu kadar yaygın hale gelmiştir. Bugüne kadar Allah'ın varlığına, yaratılışa ve dine karşı savaş açmış, dünya çapında bu kadar yaygınlaşmış bir başka inkarcı fikir sistemi belki de hiç görülmemiştir.

Tüm bu nedenlerden dolayı, günümüzde imanın karşısındaki en büyük düşmanın Darwinizm ve Darwinizm'den teşvik gören ideolojiler olduğu açıkça görülmektedir. Konu biraz detaylı olarak incelendiğinde, Darwinizm'in aslında, toplumda hakim olan din ve ahlak dışı kültürün en büyük kaynağı olduğu görülür. Bugün Müslümanlara yapılan baskıların, inançsızlığın, çığ gibi büyüyen ahlaksızlığın, toplumsal dejenerasyonun kökeninde de, fikri planda Darwinizm yatmaktadır.

Çarpık Değer Yargılarının Kökeni: "Darwinizm"

Evrim teorisi, "canlılar tesadüfler sonucunda ve yaşam mücadelesi sayesinde evrimleşirler" safsatasını savunur. Dolayısıyla Darwinizm'in insana verdiği en önemli telkin, "kimseye karşı sorumlu değilsin, hayatını tesadüflere borçlusun, yaşamak için mücadele etmen, gerekirse diğerlerini ezmen gerekir, bu dünya çatışma ve menfaat dünyasıdır" telkinidir. "Doğal seleksiyon", "yaşam mücadelesi", "güçlülerin hayatta kalması" gibi biyolojik Darwinist kavramların verdiği toplumsal mesaj, işte bu telkindir.

Darwinizm'in bu telkininin ne kadar etkili olduğunu görmek için, toplumun değer yargılarını gözlemlemek yeterlidir. Günümüz toplumlarına baktığımızda, insanların çoğunun sadece dünyadaki yaşamlarını sürdürmek, iyi bir meslek edinmek, mal-mülk ve para kazanmak, eğlenmek ve böylece "yaşam mücadelesinde galip gelmek" için yaşadıklarını görürüz. Özellikle de gençlerin arasında lüks ev ve arabalara sahip olmak, sınırsız harcamalar yapmak en büyük idealler halini almıştır. Bu anlayış içindeki insanlar niçin var olduklarını sorgulamaz, Allah'ın varlığını hiç düşünmezler. Sanki hiç yaratılmamışlar gibi, sanki kendilerini yaratmış olan Allah'a karşı hiçbir sorumlulukları yokmuş gibi yaşarlar. Bu insanların çoğunun belki evrim teorisinin iddialarından, Darwin'in fikirlerinden haberi bile yoktur. Ama hayata, belirli odakların empoze ettiği Darwinist bir mantıkla bakmaktadırlar.

İşte bunun nedeni, "gizli Darwinizm telkini"dir. Darwinizm, adı öyle ifade edilmese de, belirli çevrelerin telkinleri nedeniyle toplumun geneline hakim olan bir ahlak anlayışı durumuna gelmiştir.

Bu ahlak anlayışı, insanlara bencil, menfaatperest, acımasız ve zalim olmayı öğütlemekte; şefkat, merhamet, fedakarlık, tevazu gibi meziyetleri ise yok etmekte,

bunu da "hayatın kuralları"nın bir gereği gibi göstermektedir. Böyle zalim bir anlayışın tüm dünyaya yıkım getireceği aşikardır.

Bu sapkın ahlak anlayışının etkisi altına girmiş olanlar, Darwinizm'i bilimsel bir gerçek sanmakta, ona körü körüne inanmaktadırlar. Gerçek dini ise "halk kesimlerinin sahip olduğu geleneksel bir inanç" olarak görmektedirler. Nitekim Kuran'da inkarcılara "**Rabbiniz ne indirdi?**" dendiğinde, onların "**eskilerin masalları**" (Nahl Suresi, 24) diye cevap verdikleri bildirilmektedir.

Oysa gerçek din yani İslam, gelenekle hiçbir ilgisi olmayan, apaçık ve mutlak bir gerçektir. İnsanın, kendini yaratana Allah'a dönüp-yönelmesidir. Ama Darwinizm'le aldatılan ya da bu dinin etkisi altında olan kişiler bu gerçeği kavrayamayacak kadar şuursuzlaşmıştır. Bu batıl dinin ortadan kaldırılması, toplumun üzerindeki gaflet perdesinin aralanması için, Darwinizm'in ve materyalist felsefenin ilmi yöntemlerle yıkılması zorunludur. İşte iman hakikatlerinin önemi de bu noktada ortaya çıkar.

En Etkin Yöntem: "İman Hakikatleri"

Dünya üzerindeki, insan dahil her canlının varlığını tesadüflere bağlayan evrim teorisine karşı, tüm evreni yaratanın ve herşeyi kontrolünde tutanın Allah olduğunun delilleri olan iman hakikatlerini öğrenmek, anlatmak ve insanlara aktarmak en etkin çözümdür. Çünkü, iman hakikatleri, evrimcilerin "tesadüf" mantığına dayalı teorilerini tamamen yok ederek, ortada bir yaratılış olduğunu göstermekte, Allah'ın üstün ve eşsiz yaratmasını gözler önüne sermektedir.

Örneğin; iman hakikatlerinden biri olan göz, "**gözleri düşünmek beni bu teoriden soğuttu**" diyen Darwin'den beri evrimcileri çıkmaza sürükleyen yaratılış delillerinden biridir. Gözün yapısı ve işlevleri incelendiğinde evrimcilerin bu kaçışlarının sebebi daha iyi anlaşılır. Göz birçok farklı organel ve bölümden oluşmuş karmaşık bir yapıya sahiptir. Hayret uyandıracak derecede ayrıntılı ve kompleks işlevleri vardır. Bunların tümü gözü oluşturan farklı organel ve bölümlerin uyum içinde çalışmaları sonucunda gerçekleşir. Parçalardan birinin bile olmaması gözün görevini yapamaması demektir. Bu da evrim açısından içinden çıkılmaz bir noktadır. Çünkü evrim, mevcut bütün organların zaman içinde kendi kendilerine oluştuğunu öne sürer. Gözün, ancak bütün organelleriyle eksiksiz ve kusursuz bir şekilde aynı anda var olmasının zorunluluğu da böyle tesadüflere dayalı bir sürecin hiçbir zaman olamayacağı anlamına gelir.

Gözyaşı salgılamayan bir göz, çok kısa bir sürede kurur ve kör olur. Dahası gözyaşı, antiseptik özelliği ile, gözü mikroplara karşı korur. Evrimciler, gözyaşı olmadan birkaç saat içinde kuruyan gözün, sözde evrim süreci içinde, gözyaşı bezleri oluşana kadar milyonlarca yıl nasıl dayandığı sorusunu akıllarına bile getirmek istemezler. Kaldı ki gözün görevini yapabilmesi için, bütün organ ve sistemleriyle mevcut olan bir beden dışında, kornea, konjonktiva, iris, göz bebeği, göz merceği, retina, koroid, göz kasları, göz kapakları gibi doku ve organellere ihtiyaç vardır. Bundan başka göz ve beyin bağlantısını sağlayan muhteşem bir sinir ağı ve beyinde bulunan son derece kompleks görme alanı olmadan görmemiz mümkün değildir. Bütün bu sayılanlar, tesadüfen hiçbir şekilde oluşamayacak kadar özel ve kompleks yapılara sahiptirler.

Bu organellerden herhangi biri, örneğin göz merceği olmasa göz hiçbir işe yaramaz. Dahası göz merceği ile göz bebeğinin yerleri değişmiş olsa, göz yine görevini yerine getiremez. Kısaca gözün yapısı çok özel bir planlamanın eseridir. Bir tekinin bile tesadüfler sonucunda kendi kendine oluşması imkansız olan bu organel ve katmanların, belirli bir plan ve uyum içinde aynı anda, aynı yerde bulunmalarının ancak tek bir geçerli ve mantıklı açıklaması vardır. Gözü oluşturan tüm organelleri sonsuz bir akla ve güce sahip olan Allah yaratmıştır.

İşte bu iman hakikati örneğinde de açıkça görüldüğü gibi, bir tek gözün bile tesadüfen oluşması mümkün değilken, canlıların tesadüfen oluşması söz konusu bile

değildir. Darwinizm'in ne kadar uydurma ve saçma düşünceler üzerine kurulu bir teori olduğu ortadadır.

Açıktır ki Darwinizm, batıl inanışların, inkarcılığın ve dinsiz bir ahlak anlayışının fikri temelidir; iman hakikatleri ise gerçeğin, hakkın ta kendisidir. Dolayısıyla iman hakikatlerinin açıklanması, herkese ulaşması, Darwinizm'in batıl fikir sistemini yok edecektir. Kuran'ın ifadesiyle beynini darmadağın edecektir. Kuran'da bu ifadenin kullanıldığı ayet şöyledir:

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

Ayette açıkça bildirildiği gibi batıl bir fikir, gerçeklerin, hakikatlerin ortaya konmasıyla yok olur gider. Darwinizm'in öne sürdüğü yalanlar ve batıl telkinler de mutlak gerçekler olan iman hakikatlerinin ortaya konması ve insanlar arasında yaygınlaşmasıyla kaybolup gidecektir. Nitekim bilim dünyasında bu süreç, çoktan başlamış durumdadır.

Batı Dünyası İman Hakikatlerini Yeniden Keşfediyor

Günümüzde dünyada evrim teorisine karşı çıkan, bu teorinin geçersizliğini savunan birçok bilim adamı vardır. Bu bilim adamları, canlılığın evrim teorisinin iddia ettiği gibi tesadüfen oluşmadığı, akıl ve bilinç sahibi bir varlık tarafından yaratıldığı, evrendeki kusursuz ve hassas fiziksel dengelerin, canlı bedenlerindeki kompleks organ ve sistemlerin ya da canlıların moleküler düzeydeki kompleks yapılarının, materyalizmin "tesadüf" iddiasını açıkça çürüttüğünü ve yaratılışı ispat ettiğini savunmaktadırlar. Özellikle son 20 yıl içinde bu gerçeği savunan bilim adamları tarafından yüzlerce bilimsel kitap, makale yayınlanmış, bir o kadar bilimsel panel ve konferans düzenlenmiştir. Bu konuda yayınlanan dergilerden biri, *Origins and Design* (Kökenler ve Tasarım) adlı bilimsel bir dergidir ve bu dergide evrim teorisinin iddialarını çürüten pek çok bilimsel gerçek ortaya konmaktadır. Bu konudaki başka bir örnek de biyokimya profesörü Michael Behe'nin *Darwin's Black Box: The Biochemical Challange to Evolution* (Darwin'in Karakutusu: Evrim Teorisine Karşı Biyokimyasal Zafer) adlı kitabıdır ve bu kitap dilimize de çevrilmiştir.

Söz konusu bilim adamlarının bu konuda ortaya koymuş oldukları deliller, materyalistler ve Darwinistler tarafından hiçbir zaman cevaplanamamaktadır. Bu vesileyle, evrim teorisinin bir aldatmaca olduğu, günümüzde gerek bilim dünyasında gerekse toplum genelinde pek çok insan tarafından fark edilmiştir.

İman hakikatleri, Darwin dönemine dek Batı biliminin temel anlayışlarından birini oluşturuyordu. Keppler, Newton, Cuvier, Linneaus gibi pek çok büyük bilim adamı,

evreni veya canlıları "Allah'ın delillerini görme" niyetiyle inceliyordu. William Paley adlı bilim adamı tarafından kaleme alınan ve 1802 yılında yayınlanan *Natural Theology: or, Evidences of the Existence and Attributes of the Deity, Collected from the Appearances of Nature* (Doğal Teoloji: Ya da Allah'ın Varlığının ve Sıfatlarının Doğadaki Tecellilerden Derlenmiş Delilleri) isimli kitabı, pek çok iman hakikati içeriyordu. Kitabının girişinde bir saat örneği vermiş ve bir arazide gezinirken yerde bir saate rastlayan bir insanın "bunu herhalde doğa tesadüfen yapmış" diye düşünmeyeceğini, her saatin bir saat yapımcısını ispat ettiğini anlatmıştı. Ardından da canlı organlarını inceleyerek her birinin bir saatten çok daha kompleks yapılar içerdiğini ve Allah'ın varlığını ispat ettiğini açıklamıştı.

Darwin, işte bu anlayışı hedef aldı ve yok etmeye çalıştı. Canlıların birer "iman hakikati" olmadıklarını, tesadüfler sonucunda ortaya çıktıklarını, doğanın sözde bu canlıları var edecek bir güce sahip olduğunu ileri sürdü. Darwin'in iddiasının yankı bulmasının nedeni, o dönemde canlıların gerçekte ne kadar kompleks olduklarının bilinmemesiydi. Dahası doğa üzerinde yeterince deney ve gözlem yapılmamış ve Darwin'in "doğanın evrim mekanizmaları" dediği etkilerin gerçekte en ufak bir geliştirici etkiye sahip olmadığı anlaşılmamıştı.

Darwin'den bu yana geçen yaklaşık 1.5 asır içinde Batı bilimi bu gerçekleri bir bir keşfetti ve Darwinizm'i ispatlamak için uğraşırken gerçekte bu teorinin ne kadar büyük bir yanılgı olduğunu ortaya çıkardı. (Darwin'in çağımızdaki en fanatik savunucularından biri olan koyu ateist Richard Dawkins, bu iddiayı *The Blind Watchmaker* (Kör Saatçi) adlı kitabıyla son bir umutla savunmaya çalıştı, ama başaramadı.) Ve bilim, bir zamanlar Paley'in anlattıklarının doğru olduğunu, canlıların gerçekten birer "iman hakikati" olduklarını ispat etti. Michael Behe, bu gerçeği kitabında şöyle vurgular:

Paley'in görüşlerine kim karşılık verebilmiştir? Söz konusu saat, bir tasarımcı olmadan nasıl var olmuş olabilir?... Gerçekte Paley hiçbir zaman çürütülememiştir. Darwin veya Dawkins, bilim veya felsefe; hiçbir şekilde saatin bir tasarımcı olmadan nasıl var olduğunu açıklayamamıştır.[26]

İman hakikatlerinin yeniden keşfi, bilim dünyasıyla birlikte tüm dünyayı derinden etkileyecek bir gelişmedir. Bu vesileyle, 1.5 asırdır dünyayı aldatan materyalist felsefe yıkılacak, insanlar Allah'ın varlığını kavrayacak ve O'nun öğrettiği ahlaka göre yaşamaya başlayacaklardır. İnançsızlığın dünyaya getirdiği belalar ve felaketler ortadan kalkacak, Darwinizm'in teşvik ettiği faşist, komünist veya kapitalist ideolojilerin yerine dinin getirdiği güzel ahlak hakim olacaktır.

Tüm bunların gerçekleşmesinde ise, iman hakikatlerinin öğrenilmesi, kavranması ve tüm toplumlara etkili bir biçimde anlatılması kilit öneme sahiptir. İman hakikatleri, Allah'ın dilemesiyle, inkarcıların sahtekarlıklarını, göz boyayan yalanlarını yutup yok eden Hz. Musa'nın asası gibi, modern çağın aldatmacalarını yok edecektir.

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

5. BÖLÜM
ÖRNEK İMAN HAKİKATLERİ

İman hakikatlerine beş duyumuzun eriştiği her yerde rastlamak mümkündür. Büyük küçük, canlı cansız yaratılmış herşeyde onu Yaratan'a götüren bir yol vardır. Bu da iman hakikatlerinin sayılamayacak kadar çok olduğunun bir göstergesidir. Allah'a daha yakın olmayı ve Cennet'te yüksek derecelerle ağırlanmayı isteyen her mümin, güç yetirebildiği kadar iman hakikatleri konusunda bilgi sahibi olmaya, onları tefekkür etmeye ve bu sayede yakinini parlatmaya, imanını kuvvetlendirmeye ve bu güçlü iman ile Allah'ı razı edecek üstün bir ahlakı yaşamaya çalışmalıdır.

Bu kitabı okurken iman hakikatlerinin ne kadar önemli olduğunu fark edenler, iman hakikatlerini öğrenip onlar üzerinde düşünmeye başlayacaktır. Bu yüzden kitabımızın bu kısmında iman hakikatleri üzerinde düşünmeye başlayanlara yardımcı olmak üzere, kainattaki milyonlarca iman delilinden birkaç örneğe yer verilmiştir.

İMAN DELİLLERİNE VÜCUDUMUZDAN ÖRNEKLER

Siz bu yazıyı okurken vücudunuzda milyonlarca işlem yapılmaktadır. Bu işlemlerle bedeninizin hangi bölgesinde hangi hücrelerin neye ihtiyaçları olduğu hesaplanmakta, hangi görevleri yapmaları gerektiği belirlenmekte, hücrelerin ihtiyaçlarını karşılayacak önlemler alınmakta ve hücrelere neler yapmaları gerektiği teker teker bildirilmektedir.

Örneğin bu yazıyı okumanızı sağlayan göz hücrelerinizin beslenmek için glikoza ihtiyaçları vardır. Bunun için kanınızda ne kadar şeker bulunacağını hesaplayan ve şeker miktarını sabit tutan bir sistem kurulmuş ve vücudunuza yerleştirilmiştir. Kalbinizin dakikada kaç kez atması gerektiği, kemiklerinizde depolanan kalsiyum oranı, böbreklerinizin dakikada süzdüğü kan miktarı ve bunlara benzer binlerce detay büyük bir planlama ve hücreler arasındaki iletişim ağı sayesinde hesaplanmakta ve organize edilmektedir.

Tüm bu organizasyonu gerçekleştiren ise, vücudumuzdaki sistemlerden yalnızca bir tanesidir. 100 trilyon hücremizin birbirleri ile uyum içinde çalışmalarını sağlayan bu kimyasal iletişim sistemi hormon sistemidir. Hormon sistemi, sinir sistemi ile birlikte vücut hücrelerinin koordinasyonunu sağlar. Eğer sinir sistemi internet yoluyla gönderilen mesajlara benzetilirse, hormon sistemi mektup yoluyla gönderilen mesajlara benzer; daha yavaştır ancak daha uzun süre etkilidir. Hormon sisteminin vücudumuzdaki etkisini büyüme konusunu ele alarak inceleyelim.

Vücudumuzdaki Orantılı Büyüme

Nasıl Gerçekleşir?

Bir yaşını dolduran bir bebek, doğduğu güne oranla yaklaşık olarak iki kat daha ağır, %50 daha uzundur. Yıllar geçtikçe olağanüstü hızlı şekilde kilo almaya devam eder ve boyu uzar.

İşte bu mucizevi büyüme, hücrelerimiz arasındaki mükemmel haberleşme sayesinde gerçekleşir. Bedenimiz bizim adımıza, kimyasal bir haberleşme sistemi ile yönetilir. Bu sistemin elemanı olan ve hormon denilen mesaj taşıyıcılar yaşamımızı sürdürmemizi sağlayan emirleri hücreler arasında getirip-götürürler. Bu haberleşme sayesinde vücudumuzda orantılı bir büyüme gerçekleşir.

Büyüme Mucizesi

Hipofiz bezi, nohut büyüklüğünde küçük pembe renkli bir et parçasıdır. Beynin altında bulunan hipotalamus bölgesine küçük bir sap ile bağlıdır. Bu bağlantı sayesinde hipotalamustan doğrudan emir alır. Bu emirler doğrultusunda gerekli hormonu üretir ve vücutta ihtiyaç duyulan düzenlemelerin yapılmasını sağlar.

Hipofizin vücutta yaptığı düzenlemelerden bir tanesi de vücudun büyümesidir.

İnsan vücudundaki büyüme işlemi iki farklı şekilde gerçekleşir. Bunlardan birincisi bazı hücrelerin hacimlerini artırmasıyla, diğeri ise bazı hücrelerin bölünerek çoğalmasıyla gerçekleşir. İşte bu iki işlemi de sağlayan ve yöneten büyüme hormonudur.

Hipofiz bezinden salgılanan büyüme hormonu bütün vücut hücrelerine etki eder. Her hücre hipofiz bezinden kendisine gelen mesajın anlamını bilir. Eğer büyümesi gerekiyorsa büyür, bölünerek çoğalması gerekiyorsa çoğalır.

Örneğin yeni doğmuş bir bebeğin kalbi yetişkin halinin yaklaşık olarak 16'da biri kadardır. Buna karşın toplam hücre sayısı yetişkin kalbindekilerle aynıdır. Büyüme hormonu gelişme döneminde kalp hücrelerine teker teker etki eder. Böylece her hücre, büyüme hormonunun kendisine emrettiği kadar büyür. Böylece kalp de büyüyerek yetişkin bir insan kalbi haline gelir.

Vücutta bulunan diğer hücreler -örneğin kas ve kemik hücreleri- gelişme dönemi boyunca bölünerek çoğalırlar. Bu hücrelere ne kadar bölünmeleri gerektiğini bildiren de yine büyüme hormonudur.

Büyüme hormonunun bütün vücut hücreleri üzerinde etkili olması da son derece büyük bir mucizedir. Eğer bazı hücreler büyüme hormonuna itaat ederken, bazı hücreler de bu hormona isyan etselerdi sonuç felaket olurdu. Örneğin kalp hücreleri büyüme hormonunun emrettiği şekilde büyürken, göğüs kafesi hücreleri çoğalmayı ve büyümeyi reddetselerdi ne olurdu? Elbette ki büyüyen kalp küçük kalan göğüs kafesi içinde sıkışır ve sonuç insan için ölüm olurdu.

Ya da burun kemiği büyürken burun derisi büyümesini durdursaydı, burun kemiği burun derisini yırtarak dışarı çıkardı. Vücuttaki bütün kaslar, kemikler, deri ve organlar

birbirleriyle uyumlu bir şekilde büyürler. Bu kusursuz uyum her hücrenin teker teker büyüme hormonuna itaat etmesi sonucunda sağlanır.

Bu durumda şu soruyu sormamız gerekir;

Hipofiz bezi nasıl olur da hücrelerin bölünmesi veya büyümesi için gerekli olan formülü bilir? Bu son derece mucizevi bir olaydır. Çünkü nohut büyüklüğünde bir et parçası, vücutta bulunan bütün hücrelere hükmetmekte ve bu hücrelerin büyümelerini veya bölünmelerini sağlamaktadır.

İşte bu noktada Allah'ın yaratmasındaki kusursuzluk ve mükemmellik bir kez daha ortaya çıkar. Küçücük bir bölgede bulunan hücreler, trilyonlarca hücrenin bir düzen içinde bölünmelerini ve büyümelerini sağlamaktadırlar. Oysa bu hücrelerin insan bedenini dışardan görmelerine, bedenin ne kadar büyümesi ve hangi aşamaya geldiğinde durması gerektiğini bilmelerine imkan yoktur. Bu şuursuz hücreler, vücudun karanlıkları içinde, ne yaptıklarını dahi bilmeden büyüme hormonu üretmektedir. Üstelik tam üretimi durdurmaları gerektiği zaman da durmaktadırlar.

Büyüme hormonu hakkında buraya kadar anlatılan bütün detaylar ve birbiri içine geçmiş bu hassas dengeler tek bir gerçeği göstermektedir: İnsanı tek bir seferde, kusursuz bir şekilde Allah yaratmıştır. Allah, Kendi yaratışındaki üstünlük için Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 24)

Süper Denetleyiciler: Enzimler

Canlıların bedenlerinde her saniye sayılamayacak kadar çok işlem gerçekleşir. Bu işlemler o kadar detaylıdır ki, her aşamalarında, bütün karmaşayı kontrol eden, düzeni sağlayan ve olayları hızlandıran "süper denetleyicilerin" müdahalesine gereksinim vardır. İşte bu süper denetleyiciler enzimlerdir.

Her canlı hücrede, her biri kendi özel işini yapan, örneğin DNA kopyalanmasına yardımcı olan, besin maddelerini parçalayan, besinlerden enerji üreten, basit moleküllerden zincir yapılmasını sağlayan ve bunlar gibi sayısız işler gören binlerce denetleyici vardır.

Bu denetleyiciler enzimlerdir. Enzimler canlı bedenlerindeki düzenden sorumludurlar.

Enzimler hücre içinde mitokondrilerde üretilir. Büyük bölümleri proteinlerden oluşur, geri kalanları ise vitamin ve vitamin benzeri maddelerdir. Eğer bu enzimler olmasaydı, en basitinden en karmaşığına kadar hemen hiçbir fonksiyonunuz çalışmaz ya da neredeyse duracak kadar yavaşlardı. Sonuç her iki halde de değişmez ve ölüm

olurdu. Nefes alamaz, bir şey yiyemez, sindiremez, göremez, konuşamaz kısacası yaşayamazdık.

Enzimlerin en önemli görevleri vücuttaki birtakım kimyasal reaksiyonları başlatıp durdurmak ve onları hızlandırmaktır. Vücuttaki hücreler görevlerini yerine getirirken, içerdikleri kimyasalların reaksiyona girmeleri gerekir. Kimyasal reaksiyonların başlaması içinse yüksek derecede ısı gereklidir. Bu yüksek ısı ise canlı hücrelerin hayatları için tehlikeli bir durumdur; hücrelerin ölümüne neden olur. İşte bu sorunu çözenler enzimlerdir.

Yüksek ısıya gerek kalmadan, enzimler kimyasal reaksiyonları başlatır veya hızlandırırlar, ancak kendileri reaksiyona girmezler. Örneğin nefes alıp verirken karbondioksitin kanımızdan temizlenmesinde görev alan bir enzim sayesinde boğulmadan yaşamımıza devam edebiliriz. Çünkü "anhidraz" adlı bir enzim karbondioksitin temizlenme işleminin hızını 10 milyon kez daha artırır. Bu hızla enzimler bir dakikada 36 milyon molekülü değişikliğe uğratma imkanına sahiptirler.[27]

Enzimler Vücudumuzda Olup Bitenleri Nereden Bilirler?

Enzimler hem hayati olan reaksiyonların en hızlı şekilde gerçekleşmesini sağlar hem de vücut enerjisini en tasarruflu şekilde kullanırlar. Eğer insan vücudunu bir fabrika, içinde çalışan enzimleri de fabrikadaki üretim araçları gibi düşünürsek, böyle bir fabrikaya enerji kaynağı dayanmaz. Çünkü 2000 farklı çeşidi olan, trilyonlarca makinenin kusursuzca böyle bir hızda çalışması için gereken enerji çok yüksektir. Kaldı ki hücre içindeki basit bir reaksiyonu laboratuvar ortamında gerçekleştirmek için oldukça fazla miktarda ısı ve enerji kullanılması gerekmektedir.

Oysa hücrelerde sessizce çalışan enzimler vücudun ısısıyla ve besinlerden aldıkları enerjiyle bütün görevlerini eksiksizce yerine getirirler. Sadece bu özellikleri bile, enzimlerin vücutta meydana gelen her olayı en kusursuz ve en kullanışlı hale getirmek için tasarlanmış yetenekli elemanlar olduklarını görmek için yeterlidir. Şu anda siz bu kitabı okurken de birçok enzim vücudunuzun her bir köşesinde meydana gelen reaksiyonları kontrol etmekte ve onları hücrelerinizin yaşamını sağlayacak hıza getirmektedirler. İnsan, vücudunda daha neler olup bittiğini dahi bilmezken, enzimler, hem bunlardan haberdardırlar hem de tüm işlemlere son derece önemli ve yerinde müdahalelerde bulunurlar. Ayrıca her bir enzim vücuttaki belirli kimyasal reaksiyonları hızlandırır. Hiçbir enzim bir diğer enzimin görevini yapmaz, kendi görevini şaşırmaz. Çünkü her bir enzim kendi görevi için özel olarak imal edilmiştir.

Örneğin enzimlerin büyük bir bölümü nötr durumdaki sulu ortamlarda etkin olabilirken, midede besinleri sindirmekle görevli olan enzimler ancak asitli ortamda etkin olabilmektedirler.

Enzimler Neden Vücuttaki Tüm Reaksiyonları Değil de

Belirli Reaksiyonları Başlatırlar?

Enzimlerin şekilleri, üzerinde etkili oldukları madde ile tam uyumludur. Enzim ve birleşerek etkileyeceği madde, üç boyutlu karmaşık bir geometride, anahtar ve kilit gibi birbirlerine kenetlenirler. Vücut içinde enzimlerin kendilerine uyan maddeyi bulmaları ve giderek birleşmeleri çok şuurlu bir harekettir. Üstelik enzimler vücudun her köşesinde bir yer tutmuş ve kendilerine uygun olan maddeleri bekleyen avcılara benzemektedirler. Hepsi kendi tasarımına ve özelliklerine uygun, en doğru yerde bulunur. Zarar görecekleri veya etkilerini yitirecekleri ortamlardan ise uzak dururlar. Tüm reaksiyonları başlatma veya hızlandırma gibi bir sorumluluğu almaları ise üzerinde düşünülmesi gereken ayrı bir konudur.

Enzimler, eğer kendilerini durduran bir etken olmazsa, vücuttaki tüm reaksiyonları sürekli olarak başlatıp hızlandıracaklardır. Bu da, örneğin belli bir proteinin gereğinden fazla üretilmesine veya hücredeki bazı dengelerin bozulmasına neden olacaktır. Enzimin faaliyetlerini düzenleyen ise hücredir. Hücre enzimin durması gerektiğine karar verdiğinde, olağanüstü bir şuur ve planlama ile enzimi "oyalar". Bunun için, enzimin normalde birleştiği maddeye benzer bir madde gönderir ve enzim bu madde ile birleşir. Dolayısıyla bu "taklit" madde, enzimi bir süre oyalayarak, gereksiz faaliyette bulunmasını engeller. Ancak bu taklit maddenin enzimi yakalamak için gerçek maddelerle rekabet etmesi gerekir. Bu nedenle enzimin bu şekilde engellenmesine "kompetitif inhibitor" (rekabetçi engelleyici) denilmektedir. Ve enzimin neden olduğu reaksiyonun sonucunda oluşan ürün belli bir seviyenin altına inene kadar enzimin faaliyetleri bu oyalama metoduyla durdurulmuş olur.

Yukarıda anlatılanlar elbette ki, üzerinden bir kere okunup geçilecek olaylar değildir. Herşeyden önce şunu hatırlatmakta fayda vardır; yukarıda anlatılan hesapları yapan, kararları alan, planları uygulamaya koyanlar eğitimli, bilinçli, sorumluluk sahibi insanlar değil; cansız atomların birleşmelerinden oluşmuş proteinler, yağlar, karbonhidratlar, vitaminlerdir. Hücre stok kontrolü yapar gibi, ürettiği maddenin miktarını tespit etmekte, üretime bir süre ara verilmesi gerektiğine karar verdiğinde ise, üretimi durdurmak için son derece zekice bir plan uygulamaktadır.

Hücrenin enzimi oyalayacak olan taklit maddeyi üretmesi ve onu tam gerektiği zamanda göndermesi de çok şuurlu bir harekettir. Çünkü bu taklit maddeler hep ortada olsalardı, acil üretim gerektiğinde enzimleri oyalayarak üretimi engelleyeceklerdi. Ancak hücreler her zaman doğru zamanlama yaparlar. Bu kadar organize, zekice ve bilgi gerektiren davranışların art arda, gözle görülmeyecek kadar küçük moleküller tarafından başarılması Allah'ın yaratışındaki üstünlüğün göstergelerindendir. Tüm bu varlıkların Allah'ın emri ile hareket ettikleri apaçık bir gerçektir.

Hücrelerin Hareket Etmesini Sağlayan Tüycükler

En yakınımızdaki, kendi bedenimizdeki iman hakikatlerine başka bir örnek olarak, tek görevleri hücreyi hareket ettirmek olan tüycüklerin yapısını verelim:

Bazı hücreler kirpiklere benzeyen tüycükler sayesinde hareket ederler. Örneğin solunum yollarındaki sabit hücrelerin her biri yüzer tane tüycüğe sahiptir. Tüycükler tıpkı gemi kürekçileri gibi aynı anda hareket ederek, hücrenin ilerlemesini sağlarlar

-Bir tüycük diklemesine kesildiğinde, bunun dokuz ayrı çubuk (mikroçip) şeklinde yapıdan oluştuğu görülür.

-Mikrotüp denen çubuklar birbirine geçmiş iki ayrı halkadan oluşurlar.

-Bu halkaların biri 13, diğeri 10 ayrı telden oluşur.

-Mikrotübüller tubulin adı verilen proteinlerden meydana gelirler.

-Mikrotübülün, "dynein" isimli bir proteine sahip dış kol ve iç kol denen iki uzantısı vardır. Dynein proteininin görevi hücreler arasında motor görevini yapmak ve mekanik bir güç oluşturmaktır.

-Tubulin proteinini oluşturan moleküller, adeta birer tuğla gibi dizilip, hücrede silindir şeklinde bir düzen meydana getirirler. Ancak tubulin moleküllerinin dizilimi tuğlalardan çok daha komplekstir.

-Tüycüklerin ortasında iki mikrotüp daha bulunur. Bunlar kendi başına bulunur ve on üç tubulin şeridinden oluşurlar.

-Her bir tubulinin üst tarafında on tane kısa çıkıntı, alt tarafında da on tane girinti vardır. Bu girinti ve çıkıntılar birbirinin içine geçebilecek şekilde uyumlu yaratılmıştır. Böylece çok sağlam bir yapı oluştururlar. Çok özel bir tasarıma sahip olan bu girinti ve çıkıntılardaki en ufak bir bozukluk hücrenin yapısına zarar verecektir.

Bunlar tüycüklerdeki detayların çok kısa bir özetidir. Bu parçacıklar tek bir tüycüğe aittir ve tek hedefleri vücudunuzdaki trilyonlarca hücreden bir tanesini hareket ettirmektir. Bugüne kadar yaşamış olan ve halen yaşayan tüm insanların solunum hücrelerinin her birinde böyle kapsamlı bir sistem vardır. Üstelik bu kompleks ve birçok parçadan oluşan sistem, gözle dahi göremeyeceğimiz kadar küçük hücrenin içindeki bir tüycüğün daha da alt yapılarıdır.

Kısacası Allah, bizim gözle göremeyeceğimiz kadar küçük bir yere, son derece sistemli ve kompleks bir mekanizma yerleştirmiştir. Tesadüflerin, bir hücreyi hareket ettirmeyi düşünüp, böyle bir sistemi kurmaları ve bu kadar küçük bir alana sığdırmaları kesinlikle imkansızdır. Bu, ancak Allah'ın üstün ve sonsuz aklı, ilmi ve gücü ile mümkün olabilir.

Bir Anestezi Uzmanı Gibi Çalışan Beyin Hücreleri

Kemikler, yoğun basınçla karşılaştıklarında, vücuttaki diğer kemiklere ve organlara zarar gelmemesi için ince kısımlarından kırılacak şekilde tasarlanmışlardır. Yoğun bir basınç ile karşı karşıya kalıp kırılan bir kemik içinse vücudun bir dizi önlem paketi vardır. Bu önlemlerden biri de kırılma esnasında, acıyı azaltmak için tasarlanmış endorfin salgısıdır.

Kırılma esnasında hırpalanan acı sinirleri, omurilik aracılığı ile beyne çok fazla sinyal yollar. Beyin hücreleri ise, ilk 10-15 dakika boyunca acı sinyallerini neredeyse sıfıra indiren morfin benzeri bir doğal anestezi maddesi olan endorfini salgılamaya başlar. Bu sayede yaralanan kişi, tehlike yerinden uzaklaşabilecek veya önlem alabilecek gücü kendinde bulabilir.

Şuursuz, bilgisiz, eli, gözü veya beyni olmayan hücreler, morfin etkisi olan endorfinin formülünü nereden öğrenmişlerdir? Endorfini ne zaman salgılamaları gerektiğini nasıl bilirler? Diğer zamanlarda salgılanmaması gerektiğine nasıl karar verirler?

Son derece ince bir plan üzerine inşa edilmiş insan vücudunda bu şekilde daha birçok şaşırtıcı ve mükemmel işlemler gerçekleşmektedir. Şuursuz hücrelere bu işlemleri gerçekleştirecek aklı veren ise yüce Allah'tır.

İnsan Vücudundaki Kusursuz Sistemler Allah'ın Gücünün Delillerindendir

Mideden sindirilerek bağırsaklara gelen besin bulamacının içinde oldukça güçlü asitler bulunur. Bu asidik ortam onikiparmak bağırsağı için büyük bir tehlike oluşturur, çünkü bağırsağın mide gibi kendisini koruyabileceği özel bir tabakası yoktur.

O halde onikiparmak bağırsağı nasıl olup da asitlerden zarar görmemektedir?

Onikiparmak bağırsağına gelen besinlerin içindeki asit oranı tehlikeli bir noktaya ulaştığında, bağırsağın duvarındaki hücrelerden "sekretin" isimli bir hormon salgılanır. Sekretin hormonu kana karışarak pankreasa gelir ve pankreası uyarır. Pankreas ise onikiparmak bağırsağının karşı karşıya olduğu tehlikeyi gidermek için bikarbonat moleküllerini bu bölgeye gönderir. Bu moleküller sayesinde mide asidi etkisiz hale getirilir ve bağırsak korunmuş olur.

-Peki bağırsak hücreleri ihtiyaçları olan "bikarbonat moleküllerinin" pankreasta bulunduğunu nasıl bilmektedirler?

-Pankreas, onikiparmak bağırsağını tehdit eden asitleri etkisiz hale getirecek olan "bikarbonat molekülleri"nin oluşumunu sağlayan formülü nasıl bilmekte ve üretimini nasıl yapabilmektedir?

-Pankreas bağırsaktan gelen tehlike mesajını nasıl algılayabilmektedir?

Akıl sahibi her insanın da takdir edeceği gibi hücrelerin düşünmesi, irade sahibi olması ve kararlar vermesi, başka bir organın özelliklerinden haberdar olması ve formüller üretebilmesi kesinlikle mümkün değildir.

Hücreleri, sahip oldukları üstün özelliklerle yaratan alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Allah, insanlara kendi bedenlerinde yarattığı bu kusursuz işleyişle, kudretinin ve ilminin sonsuzluğunu göstermektedir.

1 Gram DNA Molekülü = 1 Trilyon CD Dolusu Bilgi

Geleceğin bilgisayarlarını tasarlayan mühendisler insan genomunu "erişilmesi imkansız" bir tasarım olarak nitelendirmektedirler. Bunun nedenini anlamak için küçük bir karşılaştırma yapalım.

İnsan vücudundaki yaklaşık 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde yer alan DNA, o kimseye ait tüm özellikleri içeren bilgiyi depolamıştır. DNA akıl almaz derecede üstün bir tasarıma ve bilgi depolama kapasitesine sahiptir. Öyle ki 1 gram DNA molekülü, 1 trilyon CD'ye eşit bilgi barındırır.[28] Bir tek CD'ye yüzlerce kitap dolusu bilginin sığdığı düşünülecek olursa 1 trilyon CD'lik bilgiyi barındıran DNA'nın kapasitesi daha iyi anlaşılabilir.

DNA'daki bilgi depolama sistemi, bilgisayar mühendislerinin henüz taklit etmeyi bile hayal edemedikleri kadar mükemmel bir yapıya sahiptir.

DNA molekülü, istisnasız her insanda ve her hayvanda ilk yaratıldıkları andan itibaren vardır. Bu hatırlandığında, ne kadar üstün bir yaratılışla yaratıldığımız açıkça ortaya çıkmaktadır.

Böyle küçük bir yerde, belli bir kod sistemiyle dizilmiş atomlarda, canlıların yapısına dair tüm bilgilerin saklı olması, herşeyin Yaratıcısı olan Allah'ın eşsiz gücünü ve sonsuz aklını göstermektedir.

İMAN DELİLLERİNE CANLILARDAN ÖRNEKLER

Palamut Böceğinin Delme Mekanizması

Bir tahtayı delmek oldukça zordur. İnsan için teknik alet kullanmadan yapılamayacak bu işlemi küçük bir böcek bütün ömrü boyunca hiç zorlanmadan yapar. Gövdesinden daha uzun bir boruyu kafasında taşıyan palamut böceği, meşe ağacının palamut adlı tahtamsı meyvesine bağımlı yaşar. Böceğin kafasındaki bu borunun ucunda da minik fakat çok keskin bir testere dişi bulunur.

Böcek normal zamanda bu boruyu, yürümesine engel olmaması için, vücuduyla aynı doğrultuda tutar. Bir palamutun üzerine geldiğinde ise, boruyu ona doğru eğer. Bu haliyle tam bir sondaj makinesine benzemektedir. Borusunun testereye benzeyen ucunu palamuta dayar. Hareketli kafasını bir sağa bir sola döndürerek boruyu oynatır ve palamutu delmeye başlar. Böceğin kafası bu iş için ideal bir tasarıma sahiptir ve olağanüstü bir hareket serbestliği gösterir.

Böcek bu şekilde sondaj yaparken bir yandan da borusu aracılığıyla palamut içindeki meyveyi yiyerek beslenir. Ancak meyvenin büyük bölümüne dokunmaz; bunu yeni doğacak yavrusu için saklamaktadır. Delme işlemi tamamlandığında, böcek açılan delikten içeri bir tane yumurta bırakır. Yumurta, annesinin palamut içinde açtığı kanalın içine yerleştikten sonra larva halini alır. Larva palamutu yemeye başlar. Yedikçe büyür, büyüdükçe de daha çok yer. Larva ne kadar çok yerse, palamut içinde gelişmek için kendine o kadar çok yer açmış olur.

Bu durum, palamut bağlı olduğu daldan düşene kadar devam eder. Palamutun yere düşerken çıkan çarpma sesi ve sarsıntı, larvaya artık dışarı çıkma zamanının geldiğini haber verir. Güçlü dişleri sayesinde, daha önceden annesinin açtığı deliği büyütür ve delikten dışarı çıkar. Larvanın bundan sonraki ilk işi kendini yerin 25-30 cm kadar altına gömmektir. Burada "pupa" evresini geçirecek ve bir ile beş yıl boyunca bekleyecektir. Tam bir yetişkin olup toprak üzerine çıktığında ise, bu kez o palamutlara sondaj yapmaya başlar. Pupa süresindeki farklılık, yeni sürgündeki palamutların olgunlaşmasına bağlı olarak değişmektedir.[29]

Palamut böceğinin bu ilginç hayatı, evrim teorisini çürüten ve Allah'ın canlıları ne denli kusursuz tasarımlarla yarattığını gösteren delillerden biridir. Dikkat edilirse, böceğin her türlü mekanizması belirli bir plan üzere tasarlanmıştır. Sondaj borusu, bu borunun ucundaki kesici dişler, borunun kullanılmasını sağlayan oynak kafa yapısı, tüm bunlar rastlantılarla ya da "doğal seleksiyonla" açıklanamaz. Sahip olduğu uzun boru, sondaj işini kusursuzca başarmadığı sürece, hayvan için bir ayakbağından ve dolayısıyla dezavantajdan başka bir şey olmayacaktır. Bu yüzden "aşama aşama" geliştiği iddia edilemez.

Larvanın palamut kabuğunu parçalayacak güçlü dişlere sahip olması, dışarı çıktığı anda toprağın derinliklerine girmesi gerektiğini "bilmesi" ve burada beklemek için de "sabretmesi" zorunludur. Aksi halde canlı neslini sürdüremeyecek ve yok olacaktır. Tüm bunlar rastlantılarla açıklanamaz ve bu küçük canlının çok üstün bir akıl gösterisiyle yaratıldığını ortaya koyar.

Allah bu küçük canlıyı kusursuz organlar ve kusursuz içgüdülerle yaratmıştır. Çünkü O, **"Kusursuzca yaratan"**dır. (Bakara Suresi, 54)

İlginç Bir Bitki: Torbaotu

Bir canlının hareket yeteneği yoksa ve etobursa nasıl beslenir? Bu soruya en güzel cevap olarak bir su bitkisini örnek verebiliriz.

Bilim dünyasında *Utricularia* adıyla bilinen torbaotu bir su bitkisidir. Torbaotunun kese biçimindeki kapanlarında üç tip salgı bezi bulunur: Bunlardan ilki olan küresel salgı bezleri, kapanın dış yüzünde yer alır. Diğer iki tip salgı bezi, yani "dört kollu salgı bezleri" ve "iki kollu salgı bezleri" ise kapanın iç yüzünde yer alır. Bu farklı salgı bezleri, çok ilginç bir tuzağı aşamalı olarak çalıştırır. Öncelikle iç yüzeydeki salgı bezleri devreye girer. Bu bezlerin üzerindeki tüyler, suyu torbaotunun dışına doğru pompalar. Böylelikle torbaotunun içinde, önemli bir boşluk meydana gelir. Bu boşluğun ağzında ise, deniz suyunun tekrar içeri girmesini engelleyen bir kapan vardır.

Bu kapanın üzerinde bulunan tüyler ise, dokunmaya karşı oldukça duyarlıdır. Sudaki bir böcek veya organizma bu tüylere değecek olursa, kapan hızla açılır. Doğal olarak da içi boş olan torbaotuna doğru ani bir su akımı oluşur. Bu akıntıya kapılan kurban daha ne olduğunu anlamadan kapan kapanır. Saniyenin binde biri kadar kısa

süren bu olaydan hemen sonra da, salgı bezleri içeride hapsolan avı sindirmek üzere salgı üretmeye başlar.[30]

Her torbaotu bu mükemmel tasarıma sahiptir. Aynı salgı bezleri tümünün kapanlarının iç yüzünde yer alır. Kapanların üzerindeki tüyler de aynı duyarlılıktadır. Bu mekanizma nasıl ortaya çıkmıştır? Nasıl olup da bu tür su bitkilerinin tümünde aynı özellikler olmaktadır?

Evrim savunucuları canlılardaki bu gibi özelliklere tesadüfler ile açıklama getirmeye çalışırlar. Ancak bu tasarım tek bir gerçeğe işaret etmektedir. Canlılar vücutlarındaki tasarımlara sahip olarak bir anda ortaya çıkmışlardır. Tüm canlıları bu özelliklere sahip olarak yaratan yüce Allah'tır.

Köpek Balıklarına Özel Isıtma Sistemi

Beyaz köpek balıkları avlarını gözleri ile takip ederek yakalar. Sıcak mercan kayalıklarında gezindiklerinde bu canlılar için hiçbir sorun yoktur. Avlarını kolaylıkla görürler. Ancak serin okyanuslarda gezindiklerinde beyaz köpek balıklarının soğuktan görüş yeteneklerinin etkilenmesi gerekmektedir.

Normal şartlar altında soğuk suyun etkisiyle kimyasal işlemler yavaşlayacağı için hayvanın gözlerinin hızla hareket eden avını takip etmede çok ağır kalması gerekmektedir. Ancak köpek balığı hiçbir zaman böyle bir problem yaşamaz. Çünkü beyaz köpek balıklarının gözleri kendileri gibi soğukkanlı değildir. Bu köpek balığı türünde vücut kaslarının ısısı direkt olarak gözlere aktarılır. Bu sayede en hızlı hareket eden balıkları hatta fok balıklarını bile rahatlıkla yakalayabilirler.[31]

Peki görme duyuları, suyun içindeki hareketleri takip edemeyecek kadar zayıf olan diğer tür köpek balıkları nasıl avlanırlar?

Bu sorunun cevabı köpek balıklarının mükemmel yaratılışlarını bize tanıtır.

Elektrik Akımlarına Duyarlı Köpek Balıkları

Bütün canlılar ısı dışında elektrik de yayarlar. Karada yaşayan bir canlının bu akımları hissetmesi zordur çünkü hava bir yalıtkan görevi görür. Ancak suyun içerisinde durum farklıdır. Elektrik doğal bir iletken olan suyun içerisine akar. Dolayısıyla bu elektriği hissedebilen bir canlı son derece etkili bir duyuya da sahip olmuş olur. İşte köpek balıkları da bu avantaja sahip olan canlılardandır. Öyle ki sudaki tüm titreşimleri, suyun ısısındaki değişimleri, tuzluluk oranını ve özellikle de hareket halindeki canlıların yol açtığı elektrik alanındaki küçük değişiklikleri bile hissedebilirler.[32]

Köpek balıklarının vücutlarında, içi jöle dolu çok sayıda oluk mevcuttur. Bu oluklar yoğun olarak köpek balığının kafasında yerleştirilmiş olmasına karşın, balığın tüm vücudu boyunca da dağılmıştır. "Lorenzini ampülleri" olarak adlandırılan bu özel organlar, mükemmel birer elektrik algılayıcısıdır. Köpek balıkları ve vatozlar bu algılayıcılarını kullanarak avlarını bulurlar. Bu organlar, başın ve hayvanın yüzündeki

sivri kısmın üstünde bulunan gözeneklere bağlıdırlar. Ve elektrik algılayıcısı (elektroreseptör) olarak son derece hassastırlar. Öyle ki köpek balıkları, bir voltun 20 milyarda biri büyüklüğündeki akımları bile hissedebilirler.

Bu muazzam bir güçtür. Evinizdeki kalem pilleri düşünün. İşte 1.5 voltluk bu pillerden iki tanesini birbirinden 3000 kilometre uzağa koyduğumuzda köpek balıkları bu pillerin yaydığı akımı hissedeceklerdir.[33]

Buraya kadar verilen tüm bilgiler, köpek balıklarının olağanüstü derecede kompleks vücut sistemlerine sahip olduklarını göstermektedir. Köpek balıklarındaki sistem ve organların pek çoğu birbirine bağlı çalışmaktadır. Biri olmadan diğeri fonksiyonlarını yerine getiremez. Örneğin elektrik akımlarını algılayan sistemin parçalarından tek biri bile olmasa ya da herhangi bir sakatlık olsa, Lorenzini ampülleri hiçbir işe yaramaz.

Bu açık gerçeğe rağmen evrim teorisine göre; ilk ortaya çıkan köpek balıklarının yani "ilkel köpek balıklarının" bugünküler gibi elektrik algılayıcılarının olmadığının, ancak zaman içinde bu mükemmel sistemin bir şekilde oluştuğunun kabul edilmesi gerekir. Ancak böyle bir kabulün mantıksızlığı çok açıktır. Çünkü köpek balıklarının bu sistem olmadan yaşaması mümkün değildir. Ayrıca böyle kompleks bir sistemin zamanla oluşamayacağı da ortadadır. Vücut kaslarının ısısını direkt olarak gözlere aktaracak, elektrik dalgalarını muazzam bir hassasiyetle fark edecek bu sistemler bir bütün olarak ortaya çıkmak zorundadırlar.

Dolayısıyla bu sistemin evrimcilerin iddia ettikleri gibi "aşama aşama" gelişmesi mümkün değildir. Ara aşamaların hiçbiri herhangi bir işe yaramayacaktır. Nitekim fosil kayıtları da bu gerçeği doğrulamaktadır. Milyonlarca yıl öncesine ait köpek balığı fosilleri ile günümüzde yaşayan köpek balıkları arasında hiçbir farklılık yoktur.

Lorenzini ampulleri köpek balıklarının sahip oldukları özelliklerden yalnızca biridir. Köpek balıkları gerek solunum sistemleri, gerek yollarını bulmalarını sağlayan manyetik alıcıları, gerekse hızlı yüzme yetenekleri ile birer yaratılış mucizesidirler. Allah bütün canlıları olduğu gibi köpek balıklarını da eksiksiz bir şekilde yaratmıştır.

Bu gibi bilgiler Allah'ın yarattığı güzellikleri düşünmek için birer vesiledir. Düşünen insanlar içinse de hayvanlarda büyük ibretler vardır. Allah bu gerçeği ayetlerinde şöyle bildirmiştir:

Allah gökten su indirdi, ölümünden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır... (Nahl Suresi, 65-66)

2 Gramlık Güveyi Taklit Eden 150 Tonluk Savaş Teknolojisi

Modern çağın ordularının kullandığı AWACS uçakları saldırı anını ve yönünü önceden bilecek şekilde tasarlanmıştır. AWACS'lar yüz milyonlarca dolar harcanarak kurulan tesislerde, yüzlerce bilim adamı ve mühendisin ortaklaşa yürüttükleri

çalışmaların ürünüdür. Bu uçaklar üzerlerindeki dev radarı ve karmaşık bilgisayar sistemlerini kullanarak kendilerinden çok uzaklardaki düşmanın faaliyetlerini gözetleyebilir.

Doğadaki canlılardan biri de, tüm yaşamı boyunca AWACS ile kıyaslanabilecek üstünlükte bir beceriyi ortaya koyar. Bu canlılar birkaç gramlık, 2-2.5 cm'lik güvelerdir.

Bazı güve türleri tıpkı AWACS uçaklarındaki gibi bir "erken uyarı" sistemi ile donatılmışlardır. Bu güveler kanatlarının altındaki kulakları sayesinde, düşmanları olan yarasanın yaydığı ses dalgalarını 100 m uzaktan bile duyabilirler. Böylece düşmanlarının koordinatlarını ve kendilerini hedef alan bir saldırıya başlayıp başlamadıklarını belirleyebilirler.

Bir yanda 150 ton ağırlığında, kanat açıklığı 40 m'yi, boyu ise 44 m'yi bulan AWACS uçağı, diğer yanda birkaç gram ağırlığında kanat açıklığı da 2.5 cm olan 2 cm. boyundaki güve…

İkisi de aynı teknolojik özellikte. Üstelik AWACS'ın uçması için 9.5 ton uçak benzini gerekirken, güvenin bu iş için birkaç miligram bitki öz suyu alması yeterli… AWACS'ın radarının ve bilgisayarlarının işlemesi için kilometrelerce kablo kullanılırken, güvenin mükemmel algılama sistemi için sadece iki kısa sinir lifi yeterli…

İnsanlığın yüzlerce yıllık bilimsel birikiminin, tonlarca ağırlıktaki uçaklara ancak sığdırabildiği erken uyarı sistemleri, birkaç gramlık güvenin kanatları altında kibrit ucu kadar bir alanda gerçekleştiriliyor.

İnsanların tüm imkanlarını seferber etmesine karşın, benzerini bile yapmakta zorlandıkları böyle mucizevi bir sistem, küçücük bir güvenin bedeninde kusursuzca yaratılmıştır. Herşeyin Yaratıcısı olan Allah bütün kainatın sahibi ve mutlak surette hükümdarıdır. Rabbimizin Melik sıfatı bir ayette şöyle bildirilmektedir:

Hak melik olan Allah pek yücedir, O'ndan başka ilah yoktur; Kerim olan Arş'ın Rabbidir. (Mü'minun Suresi, 116)

Sinek Kulağındaki Tasarım İşitme Aletlerine Uyarlanıyor

Ormia Ochracea isimli sinek, yumurtalarını cırcır böceğinin üzerine bırakır ve yumurtalardan çıkan larvalar cırcır böceği ile beslenirler. Ormanın içinde bir cırcır böceğinin yerini bulmak ise oldukça zordur. Ama Ormia sineği, bu iş için özel tasarlanmış hassas kulakları sayesinde, böceğin yerini kolayca bulabilir.

İnsan beyninde de sesin yerini tespit için aynı yöntem kullanılır. Bunun için, sesin önce yakındaki kulağa, daha sonra uzakta kalan kulağa ulaşması yeterlidir. Sesin iki ayrı kulağa kaç milisaniye farkla ulaştığını hesaplayan beyin, böylece sesin geldiği yönü saptar. İnsanda bu hesaplama 10 milisaniyede sonuçlanmaktadır. Oysa Ormia sineği, aynı hesabı toplu iğne başı büyüklüğündeki beyniyle üstelik insandan 1.000 kat daha hızlı bir şekilde gerçekleştirebilmektedir.[34]

Doğadaki tasarımlar insan için her zaman tükenmez bir ilham kaynağı olmuştur. Modern teknolojik ürünlerin büyük bölümü doğadaki tasarımların taklididir. Milyonlarca yıldır kusursuz bir şekilde işleyen sistemleri taklit etmek şüphesiz tasarımcıların işini oldukça kolaylaştırır. Sineğin kulağındaki bu mükemmel tasarım da, günümüzde *Ormiafon* adı altında, işitme aleti ve dinleme cihazlarının yapımında taklit edilmeye çalışılmaktadır.

İnsanın sadece kopya edebildiği bu gibi tasarımlar örneksiz yaratma gücünün sadece Allah'a ait olduğunu kanıtlar.

Kelebeklerden Isınan Bilgisayar Çiplerine Çözüm

Kelebek kanatlarındaki mükemmel tasarım bir mucizeyi de beraberinde taşıyor. ABD'de Tufts Üniversitesi'nde yapılan bir araştırma kelebeğin kanatlarında özel bir soğutma sistemi olduğunu ortaya çıkardı. Kelebekler soğukkanlı canlılar oldukları için vücut ısıları devamlı olarak düzenlenmek zorundadır. Bu, çok büyük bir problemdir. Çünkü böcek uçarken kanatlarda yüksek derecede ısı oluşur. Çözüm ise, kanın kanatlardaki çok ince film yapıların içinden geçirilmesi ile sağlanır. Kelebeğin vücudunda oluşan fazla ısı, kanatlardaki ince damarlarda kanın dolaşmasıyla birlikte dışarı atılır.

Kelebeklerdeki bu özel soğutma sistemi bilgisayar çiplerindeki sistem ile karşılaştırılmış ve çok üstün bir performansa sahip olduğu görülmüştür.

Bilgisayar çipi teknolojisi geliştikçe ortaya çıkan ısı problemi de büyümektedir. Daha hızlı çipler, daha fazla ısı anlamına gelmektedir. Bu ısının giderilmesi problemi çip üreticilerinin gündemini oluşturmaktadır. Bu konuda yürütülen çalışmalar sonucunda kelebek kanatlarındaki teknolojinin 2 yıl içinde üretime girmesi planlanmaktadır.

Bilim adamları doğadaki canlıları örnek alarak tasarımlar yapmaktadırlar. Kısacası canlılardaki benzersiz sistemler, teknolojinin gelişmesinde ve yeni çözümler bulmasında yol gösterici olmaktadır.

Baykuşların Sessiz Uçuşları Tasarımcıların Yeni Hedefi

Amerikan Hava Kuvvetleri'nin "Hayalet Uçak Projesi" dahilinde yürütmekte olduğu araştırmalar baykuşlardaki benzersiz kanat tasarımını ortaya çıkardı.

Baykuşlar gecenin sessizliğinde avlarına fark ettirmeden yaklaşabilirler. Bu avantajı onlara sağlayan, kanatlarındaki özel tasarımdır. Diğer kuş türlerinin kanatlarındaki tüy yapısı keskin kenarlıdır. Baykuş tüyleri ise bunun tam tersine ince ama keskin olmayan bir tasarıma sahiptir. Bu özel tasarım gece avlanan bu hayvana uçuş sırasında tam bir sessizlik sağlamaktadır.

NASA Langley Araştırma Merkezi'ndeki bilim adamlarının yaptıkları açıklamalara göre, baykuşun yumuşak kenarlı tüylere sahip kanatları, hava türbülansını yani gürültüyü engelliyor. Askeri tasarımcılar, baykuş kanatlarını taklit ederek, hayalet uçakları gökyüzünde daha gizli uçurabilmenin yollarını arıyorlar.

Hepsi birer iman hakikati olan bu gibi tasarım örneklerini araştıran bilim adamları, Allah'ın yaratma sanatındaki benzersizliği ortaya koyuyorlar.

Kendilerini Koruyabilen Bitkiler

Çoğu bitki türü, tırtıl saldırısına uğradığında, korunmak amacıyla uçucu organik kimyasallar salgılar. Bu kimyasallar sayesinde saldırgan tırtılların düşmanı olan avcı böcekler bölgeye gelir ve tırtılları yiyerek bitkiyi korurlar.

Örneğin, ABD'nin Utah eyaletinde yetişen bir tütün bitkisinin yaprakları, Manduca güvesinin tırtılı tarafından sıklıkla saldırıya uğrar. Tütün bitkisi yapraklarını yiyen tırtılın salyasını "analiz eder" ve zarar gördüğünü "anlar". Hemen savunma sistemini "devreye sokar" ve uçucu organik kimyasallar salgılamaya başlar. Tütün bitkisinin salgıladığı uçucu kimyasallar sayesinde Geocoris böceği hemen yardıma gelir ve tırtıl yumurtalarını yiyerek zararlıların sayısının artmasını engeller.

Böylece ekine zarar veren tırtıllar dolaylı bir strateji ve üstün bir akıl sayesinde imha edilmiş olur. Peki ama,

-Bitki zarar gördüğünü nasıl algılayabilmektedir?

-Bitki tırtılın salyasını nasıl tahlil edebilmekte ve kendisini korumak için hangi böceğe ihtiyacı olduğunu nereden bilmektedir?

-Bitki kendisine yardım edecek olan Geocoris böceğinin ilgisini çekmek için uçucu özellikte kimyasal maddeyi nasıl üretebilmektedir?

Şüphesiz bir bitkinin kendisini düşmanlarından korumak için böylesine akılcı bir stratejiyi oluşturması mümkün değildir.

Bitkiyi kusursuz özelliklerle yaratan ve kendisini korumak için neler yapması gerektiğini bitkiye ilham eden alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Allah'ın Varlığının Delilleri Her Yerdedir

Yukarıda birkaç örneğini saydığımız iman hakikatlerinde de gördüğümüz gibi Allah'ın yarattıkları üzerindeki üstün güç ve ilminin tecellileri açıktır. Bu iman hakikatlerini okuyan hiçbir vicdanlı insan, bunların tesadüfen ya da kendiliğinden oluştuğunu iddia edemez.

Bu örnekler gibi evrende, gökyüzünden bitkilere, insan hücresinden hayvanların ustaca yaptıkları yapılara kadar milyarlarca iman hakikati vardır. Bu nedenle iman hakikatlerine her yerde her an rastlamak mümkündür. Aslında sürekli olarak iman hakikatleriyle çevrili yaşadığımızı söylemek daha doğru olur. Allah kullarının bedenlerini her an varlığını hatırlatan iman delilleriyle yaratmıştır.

Bu durumda bile kimi insanların hala inkar ediyor olmaları, gözlerini kör eden, akıllarını örten gafleti ve bu gafletin büyüklüğünü göstermektedir. Allah Kuran'da bu insanların durumunu şöyle haber verir:

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir?" Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? İşte bu, sizin gerçek

Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hala çevriliyorsunuz?" (Yunus Suresi, 31-32)

Açık bir şuura ve görebilen gözlere sahip bir insan ise, Allah'ın delillerinden asla yüz çevirip, inkar etmez.

SONUÇ

İman hakikatleri üzerinde tefekkür etmek, insanların kendi isteğine bırakılmamış, Kuran'da emredilmiştir. Bu nedenle tüm evreni kapsayan iman hakikatleri üzerinde düşünmek, müminler için sürekli bir ibadet niteliğindedir.

Müminler Allah'ın varlığını her an ve daha güçlü hissetmelerini sağlayan iman hakikatleri sayesinde Allah'ın sıfatlarını ve sıfatlarının üstünlüğünü daha iyi kavrayıp, O'na daha fazla yakınlaşmaya çalışırlar. İman hakikatlerinden kaynaklanan derin tefekkürleri nedeniyle Allah'ın ilim ve kudretinin sınırsızlığını gördüklerinden, Allah'a karşı duydukları korku kat kat artmış olarak, dünyada her an Allah'ın rızasına, rahmetine ve cennetine kavuşmanın arzusu ve özlemiyle yaşarlar. Sonunda ise Allah'ın dilemesiyle, Allah'ı hakkıyla takdir ettikleri ve O'nun rızası dışında hiçbir beklentileri olmadan yaşadıkları dünyadan ayrılarak, altlarından ırmaklar akan cennetlerdeki köşklerine yerleştirilirler. Kuran'da iman edenlere cennetin müjdelendiği ayetlerden biri şöyledir:

İman edip salih amellerde bulunanlar ise Cennet halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 82)

İnkar edenler ise şuursuzluk ve bilgisizliğin sebep olduğu gaflet hali ile Allah'ın varlığının açık dellilerinden yüz çevirirler. Bunların sonu ise Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar da içinde sürekli kalıcılar olmak üzere, ateşin halkıdırlar. Ne kötü bir dönüş yeridir o. (Teğabün Suresi, 10)

Kuran'da bildirilen bu hükümler doğrultusunda cehennemden korunup-sakınarak, sonsuz bir güzellikte, nefsin arzuladığı herşeyin en mükemmel ve kusursuz bir şekilde yaratılarak müminlere sunulduğu cenneti arzulayanlar, Rabbimizi daha yakından tanıyarak O'nun rızasını, dostluğunu ve sevgisini kazanmaya çalışmalıdırlar. Bunun için de iman hakikatleri üzerinde derin tefekkür ederek, Allah'ın üstün sıfatları hakkında daha fazla ilim ve kavrayış sahibi olmalıdırlar. Öğrenmek ve tefekkür etmenin yanı sıra, iman hakikatlerini anlatmak da insanların imanlarına vesile olmak, imanlarını artırmak açısından oldukça önemlidir. İman hakikatlerini anlatarak insanları düşünmeye davet etmek, tüm iman edenlerin üzerine düşen önemli bir sorumluluktur.

EVRİM ALDATMACASI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır.

Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini ayrı ayrı yaratanın Allah olduğuna karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta, Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."[35]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.[36]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[37]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[38]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? [39]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için,

10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılırlar.

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[40]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla*...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[41]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Köken*i adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[42]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi, ya da daha yaygın ismiyle Neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model Neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler**.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[43]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan bir genetik olaydır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmış olmadığının en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini hala taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de,

sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[44]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[45]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[46]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "**türlerin kökeni**", **Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu

birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1— Australopithecus

2— Homo habilis

3— Homo erectus

4— Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[47]

İnsan evriminin bir sonraki safhasını da evrimciler, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[48]

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[49]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[50]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[51]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya

çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[52]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "nasıl görürüz" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar gözde retinaya ters olarak düşerler. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşırlar. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile bu netliği her türlü imkana rağmen sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Bu gördüğünüz netlikte ve kalitedeki bir görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş

televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır, on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktalar. Evet üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldiler ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdiler dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir

zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde çok daha büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve
Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler.

Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır.

Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?...

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey,

bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[53]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler, "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan herkes ise, şu açık gerçeği görecektir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Bu Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları da yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve

gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların

attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[54]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1- http://www.haki kat.com/nur/ tsvf/ tsvf16.html

2- İmam Gazali, *Zübdet-ül-ihya, Huccet-ül-İslam*, Muhammed Cemaleddin el-Kasımi, Salah Bilici, Kitabevi Yayınları, İstanbul, 1973, s. 579

3- İmam Gazali, *Kimya-yı Saadet*, Tercüme: A. Faruk Meyan, Bedir Yayınevi, İstanbul, s. 712

4- İmam Gazali, *Kimya-yı Saadet*, Tercüme: A. Faruk Meyan, Bedir Yayınevi, İstanbul, s. 707

5- İmam Gazali, *Kimya-yı Saadet*, Tercüme: A. Faruk Meyan, Bedir Yayınevi,İstanbul, s.706-707

6- İmam Gazali, *Zübdet-ül-ihya, Huccet-ül-İslam*, Muhammed Cemaleddin el-Kasımi, Salah Bilici, Kitabevi Yayınları, İstanbul, 1973, s.584

7- Emin Arık, *Ateizm'den İnanca*, Marifet Yayınları, İstanbul, 1998, 4. baskı, s. 68

8- Abdülkadir Geylani, *İlahi Armağan*, çev. Abdülkadir Çiçek, Bahar Yayınevi, İstanbul 1968, 3. Baskı, s. 39

9- *Lem'alar*, s. 92 (*Risale-i Nur Külliyatı,* Nesil Yayınları, cilt 1, s. 628)

10- *Mektubat*, 5. Mektup, s. 26-27. (*Sait Nursi*, Envar Neşriyat, İstanbul, 1996, s. 22-23)

11- *Kastamonu Lahikası*, s. 84-85 (http://www.yeniasya.org.tr/rslhtm/ KAST_78.HTM)

12- Bediüzzaman'ın Hayatı, www.nesil.com.tr/wwwroot/turkish/nursi-tr/ nursi.html

13- *Barla Lahikası*, Takdim 7-8; Bediüzzaman Said Nursi, Risale-i Nur Külliyatı, 2. cilt, s. 412

14- *Şualar*, s. 481

15- Şaban Döğen, *Risale-i Nur'dan Vecizeler*, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 161. (*Mesnevi-i Nuriye*, s.33)

16- Şaban Döğen, *Risale-i Nur'dan Vecizeler*, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 162. (*Emirdağ Lahikası*, 1: 200)

17- Şaban Döğen, *Risale-i Nur'dan Vecizeler,* Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 162. (*El-Huccetü'z-Zehra*, s. 79-80)

18- Şaban Döğen, *Risale-i Nur'dan Vecizele*r, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 162. (*Sözler*, s. 601)

19-Şaban Döğen, *Risale-i Nur'dan Vecizele*r, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 163. (*Sözler,* s. 243, *Mesnevi-i Nuriye*, s.17, *Nur'un İlk Kapısı,* s. 108)

20- Şaban Döğen, *Risale-i Nur'dan Vecizeler*, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 166. (*Sözler,* s. 315)

21- Şaban Döğen, *Risale-i Nur'dan Vecizeler*, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 183. (*Sözler*, s. 651)

22- Şaban Döğen, *Risale-i Nur'dan Vecizeler*, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 188. (*Sözler,* s. 308, *Nur'un İlk Kapısı*, s. 96)

23- Mehmed Zahid Kotku, *Tasavvufi Ahlak*, Seha Neşriyat, İstanbul, 1991, 4.baskı, s. 228

24- Mehmed Zahid Kotku, *Tasavvufi Ahlak*, Seha Neşriyat, İstanbul, 1991, 4. baskı, s. 229

25- *El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar*, s. 23

26- Michael Behe, *Darwinizm'in Kara Kutusu*, Aksoy Yayıncılık, Haziran 1998, İstanbul, s. 214

27- Prof. Dr. Engin Gözükara, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Ana Bilim Dalı Bşk., *Biyokimya*, Nobel Tıp Kitabevleri, 1997, Üçüncü Baskı, s. 579-580

28- Fenella Saunders, Gene-ius Computer, *Discover*, cilt 21, no. 4, Nisan 2000

29- Mark W. Moffet, "Life in a Nutshell", *National Geographic*, Temmuz 1989, s. 783-788

30- Stanley Taylor, "Life Underwater" *Botanic*, sayı 83, Şubat 1988, s. 24.

31- John Downer, *Supernature, The Unseen Powers of Animals*, Published by BBC Worldwide Ltd., London 1999, s. 146

32- Marie-Sophie Germain, *Science et Vie,* No: 966, Mart 1998, s. 85-89

33- John Downer, *Supernature, The Unseen Powers of Animals*, Published by BBC Worldwide Ltd., London 1999, s. 17.

34- http://www.comdig.de/ComDig01-16/# 14.3

35- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2

36- Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196

37- New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life, *Bulletin of the American Meteorological Society*, cilt 74, Kasım 1982, s. 1328-1330.

38- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7

39- Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40

40- Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth"*, Scientific American*, cilt 271, Ekim 1994, s. 78

41- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 189

42- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.

43- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

44- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179

45- Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
46- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
47- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, cilt 258, s. 389
48- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, Aralık 1992
49- Alan Walker, *Science*, cilt 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cilt 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
50- *Time,* Kasım 1996
51- S. J. Gould, *Natural History*, cilt 85, 1976, s. 30
52- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
53- Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28
54-Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Kuran'da, Allah'ın varlığının, birliğinin ve sıfatlarının kesin delilleri olan olaylar ve varlıklar, "ayet" olarak tanımlanırlar. Allah'ın ayetleri, Kuran'da yazılı olduğu gibi dış dünyada ve insanın kendi nefsinde de vardır. Kuran'da bu gerçek, "Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler vardır. Ve kendi nefislerinizde de. Yine de görmüyor musunuz?" (Zariyat Suresi, 20-21) ifadesiyle vurgulanmaktadır.

Vicdanını kullanan bir insan, etrafında gördüğü her şeyde, kendisine Allah'ı tanıtacak sayısız delil ile karşılaşır. Örneğin, çamurlu topraktan çıkan rengarenk, hoş kokulu çiçekler, lezzetli sebze ve meyveler, bu güzelliklerin algılanmasını sağlayan duyu organları, içinde birçok kompleks sistemin uyumlu bir biçimde çalıştığı insan vücudu, Dünyamızı aydınlatan ve ısıtan ve bunun için bize en uygun mesafede ve büyüklükte yaratılmış olan Güneş, kupkuru toprağı canlandıran yağmur ve evrenin tümünü kapsayan bunlar
gibi daha sayısız deliller...

Bunların tümü birer "iman hakikati"dir. Yani, kişiyi imana götüren ve imanının artmasına vesile olan gerçekler, yaratılış mucizeleridir. Bu deliller üzerinde derin

tefekkür eden insan Allah'ın varlığını ve büyüklüğünü açıkça görerek iman edecektir. İman edenler ise, iman hakikatleri sayesinde Allah'ı daha yakından tanıyacak, O'na duydukları sevgi ve korku daha da artacaktır.

Bu kitabın amacı, insanların gözlerinin önündeki gaflet perdesinin kalkmasına yardımcı olmaktır. Bunun için tüm evreni kaplayan iman hakikatlerinin yoğun biçimde araştırılıp insanlara aktarılmasının önemi ele alınmaktadır. Kitapta aynı zamanda bazı İslam alimlerinin, iman hakikatlerinin önemi hakkındaki görüşlerine ve bazı örnek iman hakikatlerine yer verilmektedir. Ayrıca ahir zamanda insanları ateizme ve dinsizliğe sürükleyen ve en büyük aldanış olan evrim teorisinin batıl öğretisi karşısında, iman hakikatlerinin nasıl en etkin çözüm olduğu da ele alınmaktadır.